

Pinky Manó Birodalma

4. évf. 4. szám
2023. szeptember-október

Online ismeretterjesztő folyóirat
3-10 éves gyerekek számára

ISSN 2734 - 7133
ISSN-L 2734 - 7133

**Mesék, versek, foglalkoztatók
és érdekességek...**

Rajzverseny

Határidő: 2023. december 31.

Violet V. Vandor (Vándor Várhegyi Ibolya)

Gyermekkönyvíró és illusztrátor

Gyermekkorától kezdve vonzotta a művészet és az irodalom világa. 1991 óta íróként, illusztrátorként és szerkesztőként dolgozik, és néhány könyve bestseller könyv lett. Több mint 70 könyve jelent meg Romániában, egy pár Magyarországon, valamint könyveket illusztrált amerikai, kanadai és angliai szerzőknek.

2016 és 2018 között nemzetközi versenyeken vett részt Japánban, ahol 7 díjat nyert könyvillusztrációkért, grafikaért, portré- és fantasy regényért. A „Körózsák” című meséjét 2018-2020 között sikeresen játszották a Dévai Művészeti Színház színészei.

2020. októberétől magyar és román nyelven adja ki a Pinky Manó Birodalma című ingyenes online ismeretterjesztő folyóiratot.

Könyvei nem kaphatók könyvesboltokban, de angol nyelvű kötetei elektronikusan megvásárolhatók az Amazon.com-on. Az eddig csak angol nyelven megjelent könyvei hamarosan magyarul is elérhetőek lesznek. Előrendelésért küldjön üzenetet a magazin e-mail-címére: pinkymano2020@yahoo.com

Bódai-Soós Judit

Dinnyés Lőrinc

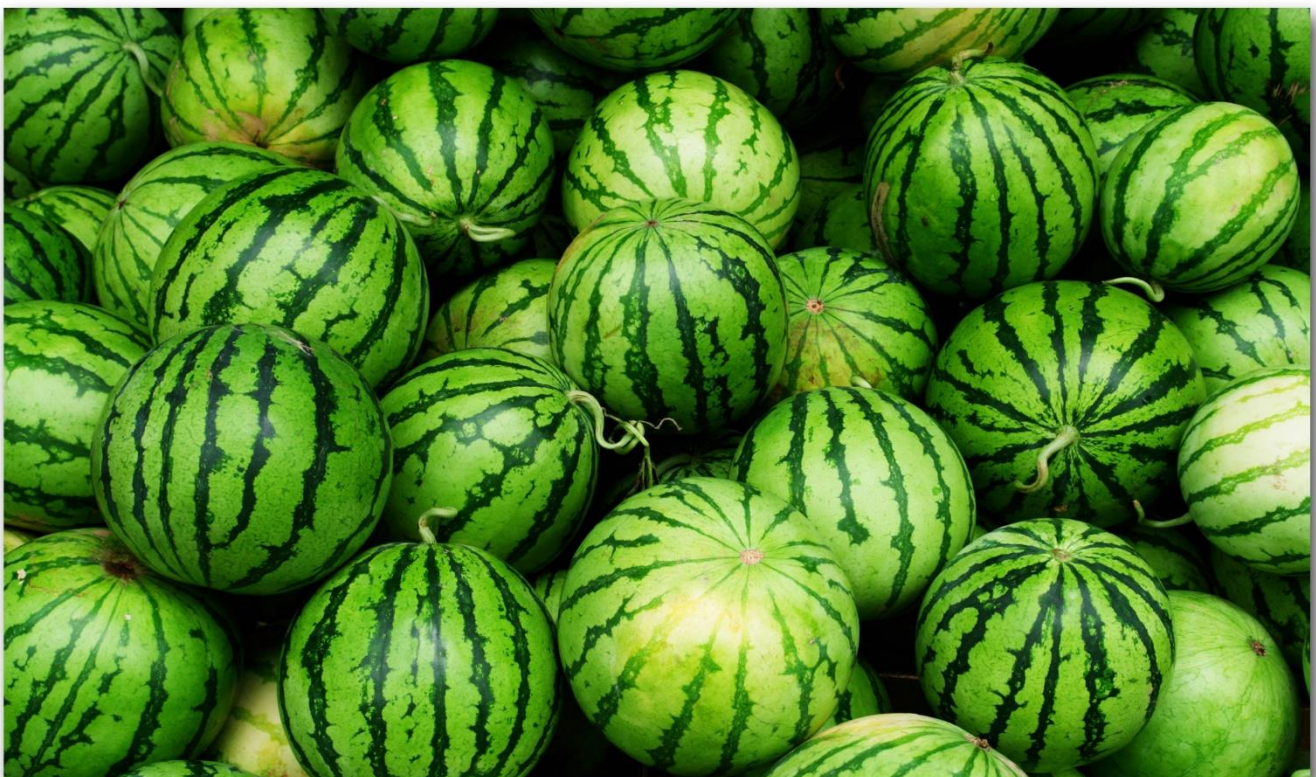
Egyik évben úgy esett, hogy
Lőrinc dinnyecsősz lett,
pedig ő volt, ki a kertből
mindent ingyen elvett.

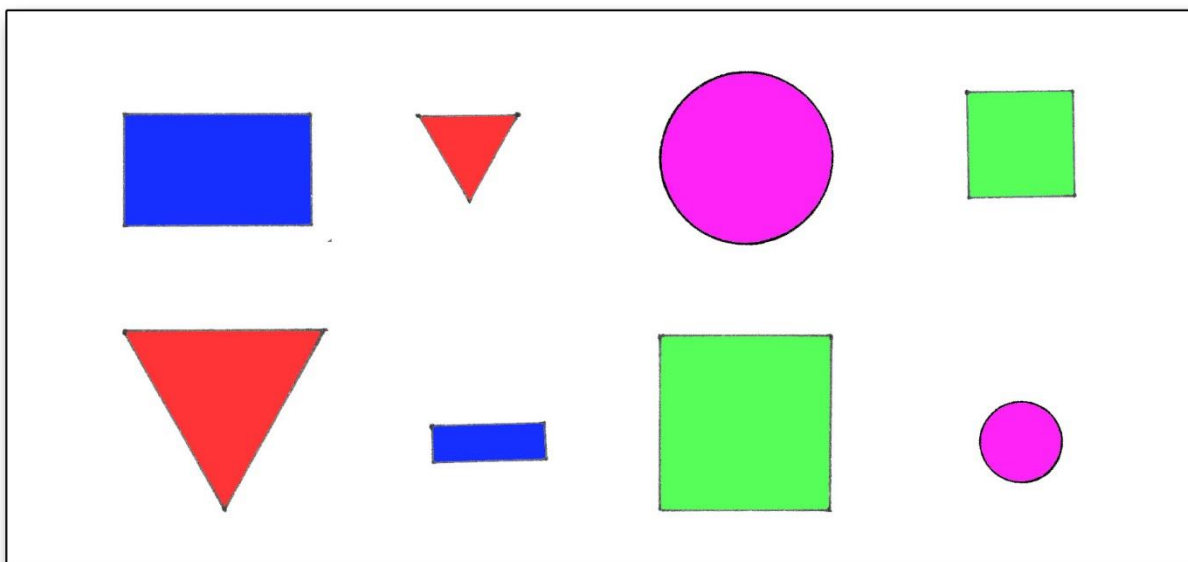
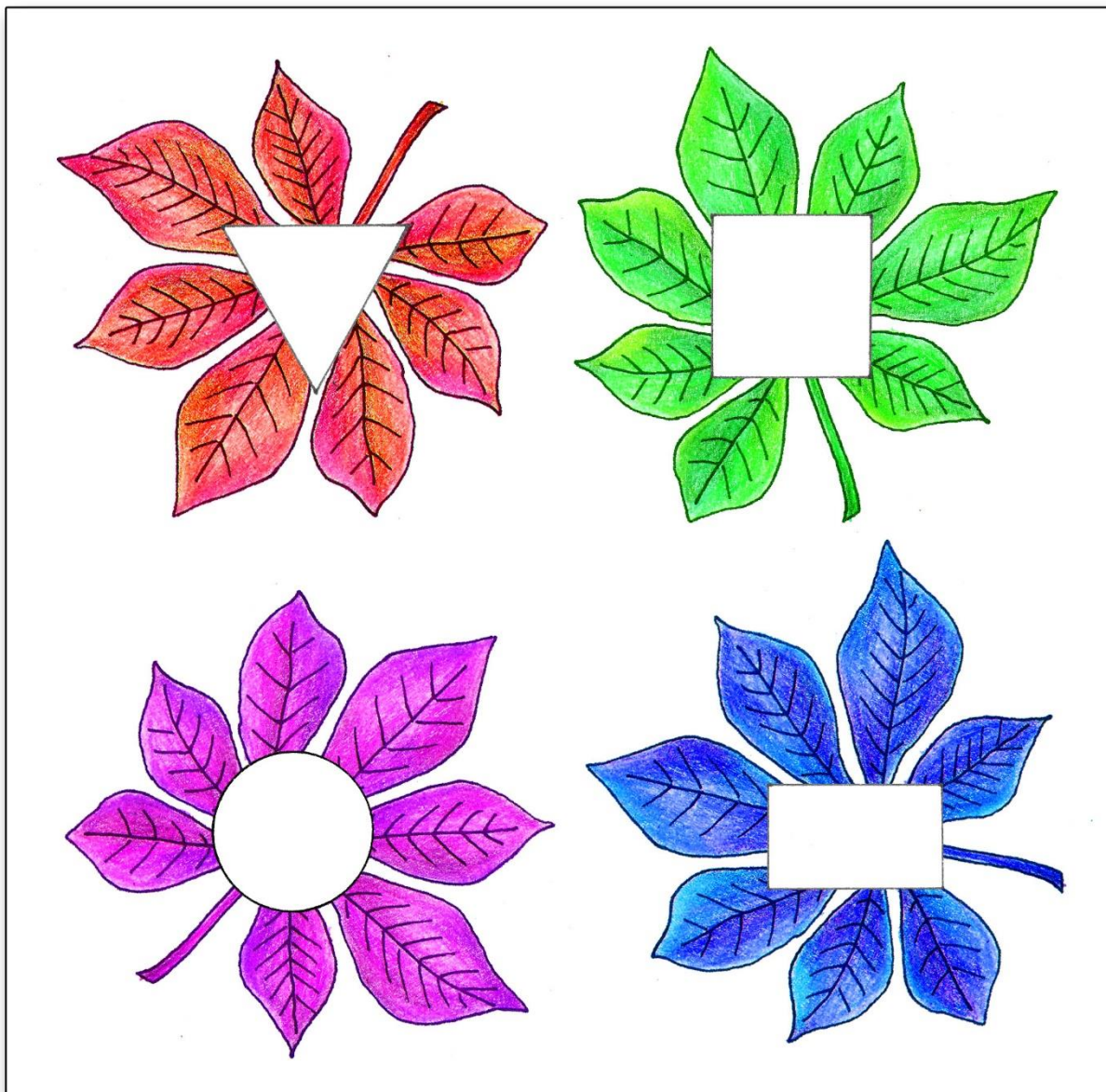
Amikor a számadás jött,
a gazdára fogta,
hogy a saját termését
az ő kárára lopta.

De a gazda csak kileste,
s bosszankodva látta,
hogy a Lőrinc rápisil
a dinnye bajuszára.

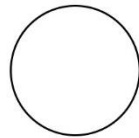
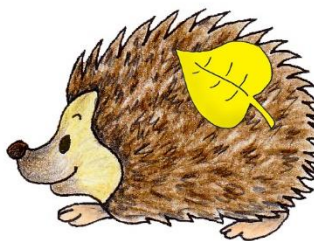
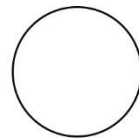
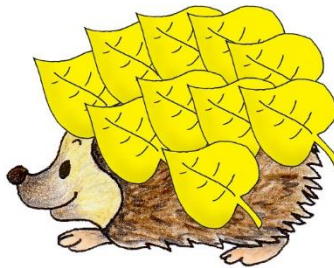
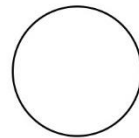
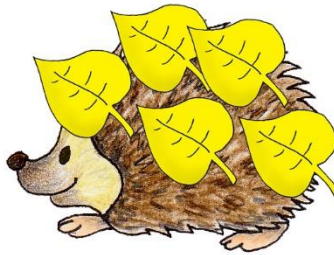
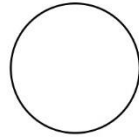
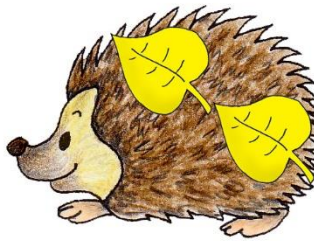
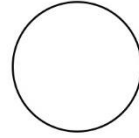
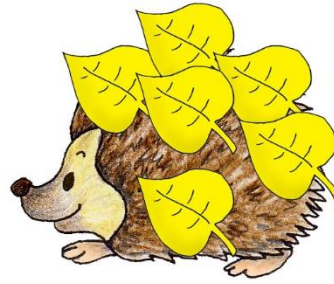
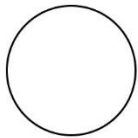
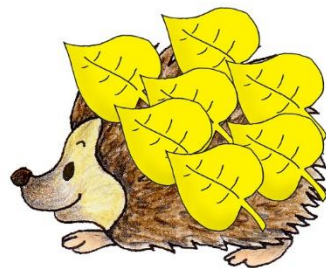
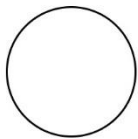
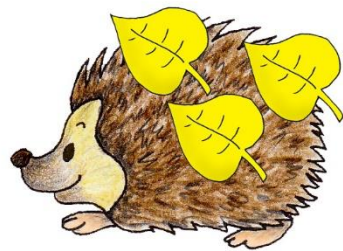
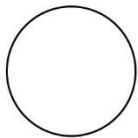
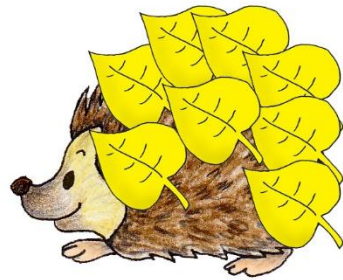
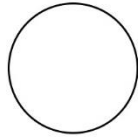
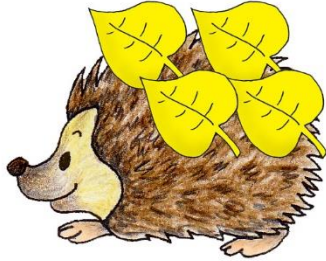
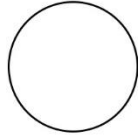
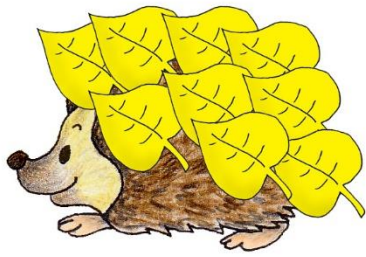
Elkapta a komisz legényt,
jól elfenekelte.
Dinnyét húzott a fejére,
s világgá kergette.

Azóta a dinnyefejú
Lőrinc minden évben
visszajön és megint kárt tesz
a dinnyetermésben.

Húzd egy vonallal a levelekhez a hozzájuk tartozó ábrákat!

Hány falevél ragadt a sünik hátára? Írd a számot a hátuk mögött levő üres körökbe!

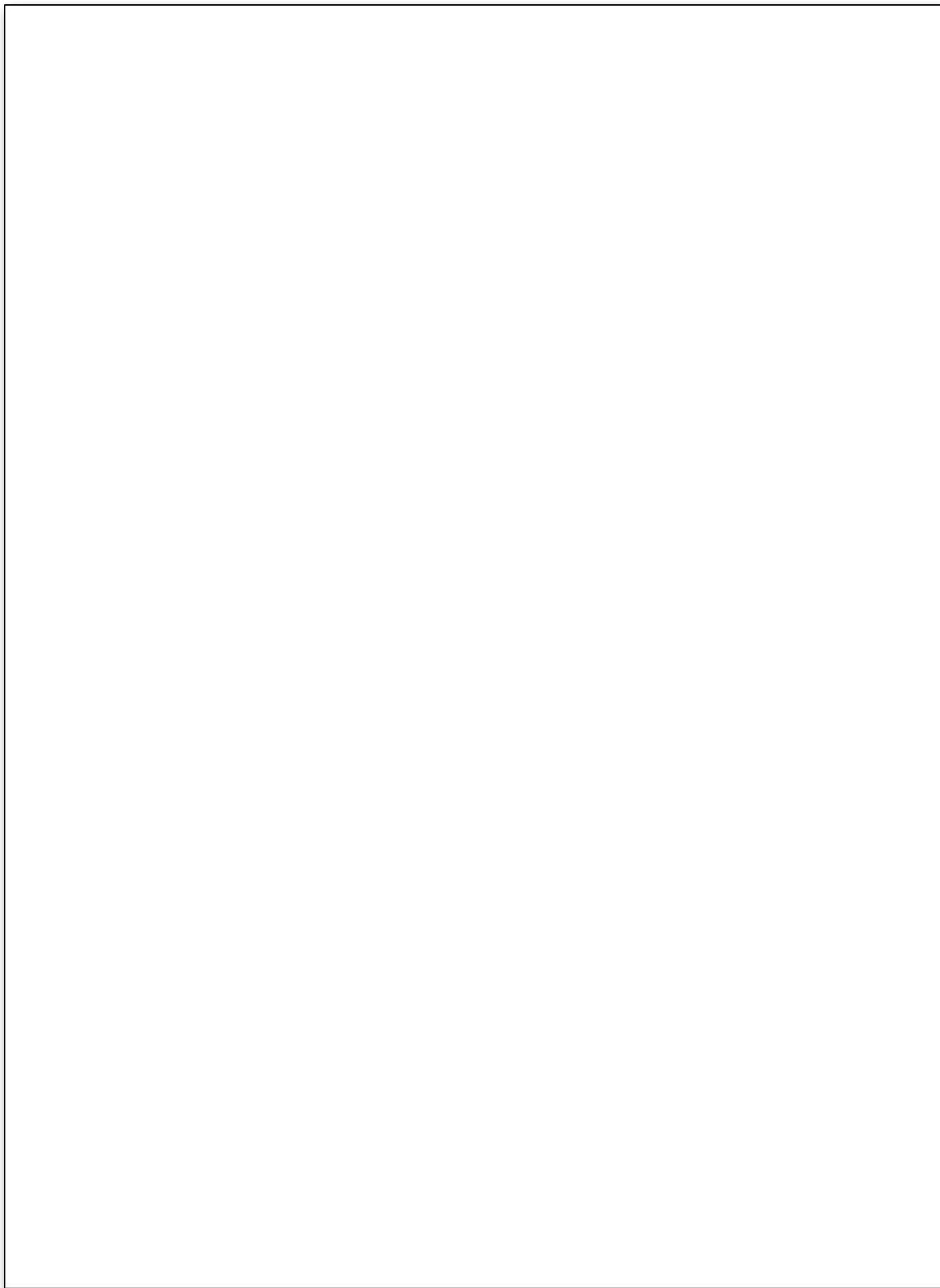
Szeptember – Őszi bakancslista

Szeptember, a hónapfiú nagyon szerette a hónapját, mert **csupa** izgalmas dolgot tartogatott a levelek festegetésén kívül is. Ilyenkor kezdődött az ősz, elindultak az iskolába a gyerekek, megérett a szőlő, kezdődhetett a szüreti időszak, de a termésgyűjtés és az egyéb őszi kerti munkák is. Szeptember gyakran látogatta meg az iskolákat, beült az ablakba, és hallgatta a gyerekek nyári élményeit, és azt, hogy mi mindent **AKARNAK** csinálni most, ősszel.

Egy alkalommal valami nagyon különleges dolgot vett észre az ablaka melletti hirdetőtáblán: egy őszi bakancslistát. Érdeklődve olvasta a felsorolt dolgokat: kakaózni, őszi leveleket gyűjteni, gesztenyét szedni, tököt faragni, sütőtököt enni, palacsintát sütni, társasjátékozni, őszi fát rajzolni, és még sok-sok érdekes, őszi tevékenység szerepelt a listán. Szeptember rengeteg őszi dolgot kipróbált már, akárcsak két testvére November és Október, de a többi hónapgyerek inkább a saját hónapjában gyűjtött élményeket. A hónapfiú úgy döntött, ez a lista jó alkalom lenne arra, hogy a testvérei megismerkedhessenek az ősszel. El is csent egy lapot és egy ceruzát, és **NYOMBAN** neki is látott a saját listájának. Minden felkerült, amit Szeptember szeretett: szőlőszedés, levélfestés, áfonyagyűjtés, levélfújás, felhőn ugrálás, de még a pocsolyában ugrálás is.

Fel is suhant, hogy elmesélje az ötletét a testvéreinek, akik mind lelkesen fogadták a listát, kivéve Októbert és Novembert. Ők köszönték szépen, de már épp elég őszben volt részük – azt viszont megígérték, hogy segítenek a többieknek, és mindent beszereznek, ami szükséges a lista teljesítéséhez. Minden napra jutott egy ötlet, egyik-másik napon még Szeptember is csatlakozott a feladat teljesítéséhez, vagyis inkább a hónapgyerekek csatlakoztak a földön Szeptemberhez. A bakancslista ötlete annyira tetszett a hónapgyerekeknek, **HOGY** ezt követően télen, tavasszal és nyáron is készítettek egyet,

hogy **MINDEN** hónap megismerkedhessen az összes évszakkal.

A large, empty rectangular box with a thin black border, occupying most of the page. It is intended for a drawing or a list of autumn activities.

Készíts te is őszi bakancslistát!

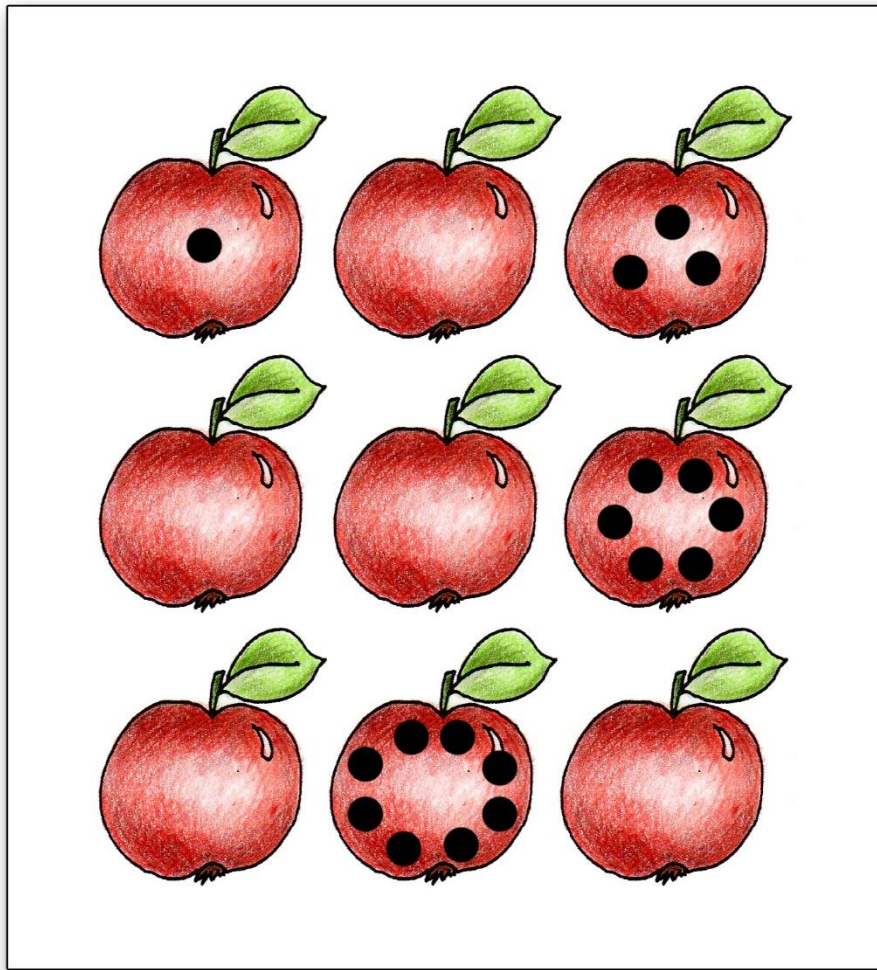
			
•	/	\	+

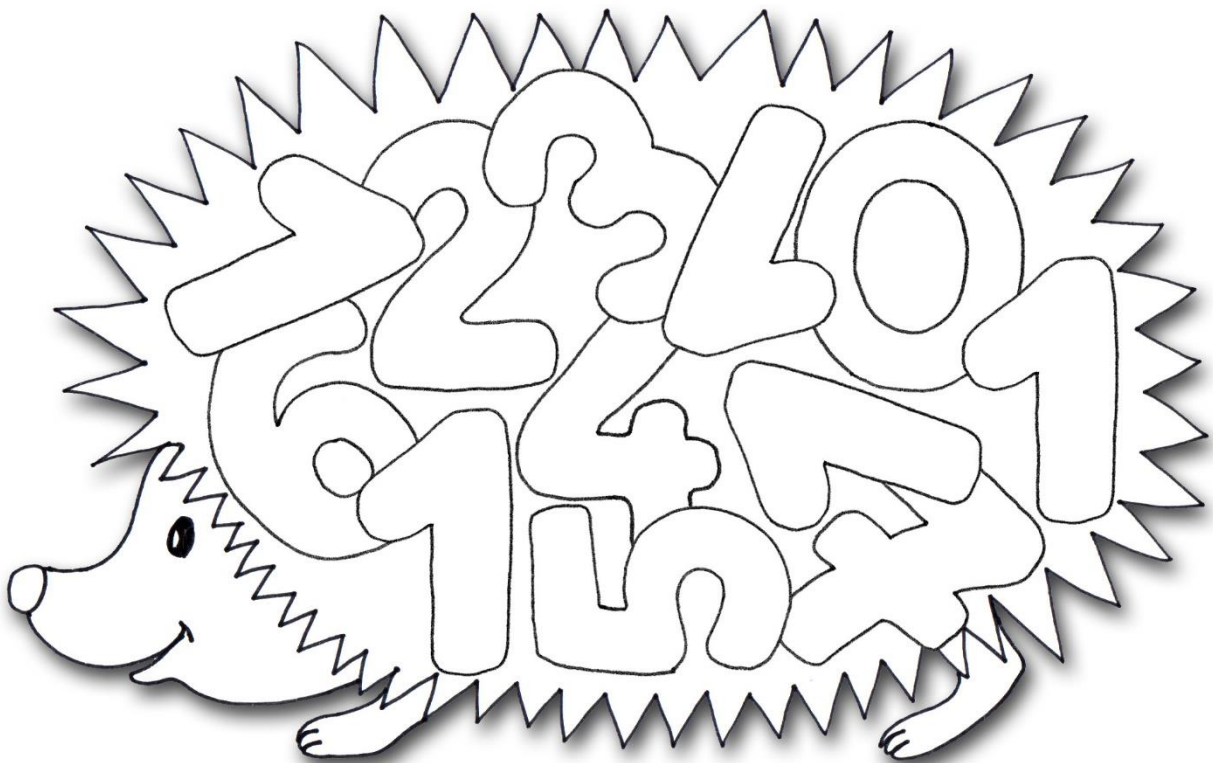
						

Rajzold be a táblázatba a kis képeknek megfelelő jeleket!

Rajzold az üres almákba, sorrend szerint, a hiányzó pettyeket!

Keresd meg, majd színezd ki a süni hátán az egyeseket!

Dörmike iskolába megy

Dörmike, a kíváncsi kis medve egy hatalmas erdőben élt. Bolyhos, barna bundája volt, és nagy, kerek szeme csillogott a huncutságtól és a csodálkozástól. Napjait az erdő felfedezésével töltötte, a barátaival játszott, és élvezte az erdő nyújtotta **KALANDOKAT**.

Egy verőfényes szeptemberi reggelen, amikor a levelek aranyszínűvé kezdtek válni, és az őszi illata lebegett a levegőben, Dörmikét anyja korán ébresztgette.

– Dörmike, ideje felébredni, iskolába kell menni! – mondta meleg mosollyal.

Dörmike szíve összeszorult.

– De anya, én nem akarok iskolába menni! – motyogta, és a fejére húzta a takarót.

Anyja leült mellé az ágy szélére, és lágyan megsimogatta a bundáját.

– Az iskola csodálatos hely, kedvesem – mondta megnyugtatóan. – Új dolgokat **TANULSZ**, új barátokat szerzel, és izgalmas kalandokban lesz részed.

– De mi van, ha nekem nem fog ott tetszeni? Mi van, ha a többi kis állat nem akar velem barátkozni? – aggódott Dörmike.

Anyja szorosán átölelte.

– Megértem a félelmeidet kicsim, de ezt addig nem fogod megtudni, amíg meg nem próbálsz! Kelj fel szépen és induljunk, mert elkéssel az első napon, és az tényleg szégyen lenne!

Dörmike vonakodva kikelt az ágyból, és készülődni kezdett. Felvette új hátizsákját, és mosolyogni próbált, de szíve még **MINDIG** nehéz volt a bizonytalanságtól.

Miközben az erdő szélén levő iskola felé sétáltak, Dörmike anyja vidáman mesélte kisfiának, milyen szórakoztató dolgokat csinálhat az iskolában. Ennek ellenére a kis medve szívecskéjét még mindig kétség mardosta.

Amikor megérkeztek az iskolába, Dörmike megállt a bejáratnál és félénken nézte a körülötte nyüzsgő kis állatokat. Anyja finoman előre lökte, és a kis **BOCS** mély levegőt véve belépett.

Az iskola tele volt nevetéssel és izgalommal. Osztálytársai játszottak, színes képeket rajzoltak, és nagyon figyeltek azokra az új dolgokra, amelyeket a tanító néni tanított nekik. Dörmike, elfeledve aggodalmait, azon kapta magát, hogy ő is kíváncsian figyelni kezdett.

Szünetben egy barátságos mosómedve, meleg mosollyal közeledett Dörmikéhez.

– Szia! Te is most jöttél először ide? Én Gyuszi vagyok. **AKARSZ** velem és a többi kis állattal játszani?

Bár még mindig félénken, de Dörmike rábólintott, és hamarosan azon kapta magát, hogy elfeledte a félénkségét, és együtt játszott és nevetett Gyuszival és új társaival.

Ahogy telt a nap, Dörmike rájött, hogy az iskola nem is olyan ijesztő, mint képzelte. Nagyon jól érezte magát, és alig várta, hogy elmesélje anyukájának, milyen volt az első napja.

A következő hetekben Dörmike egyre jobban megszerette az iskolát. Sok új baráttra tett **SZERT**, és napjai vidáman teltek.

Minden nap elmesélte mamájának, miket tanult és milyen új élményben volt része.

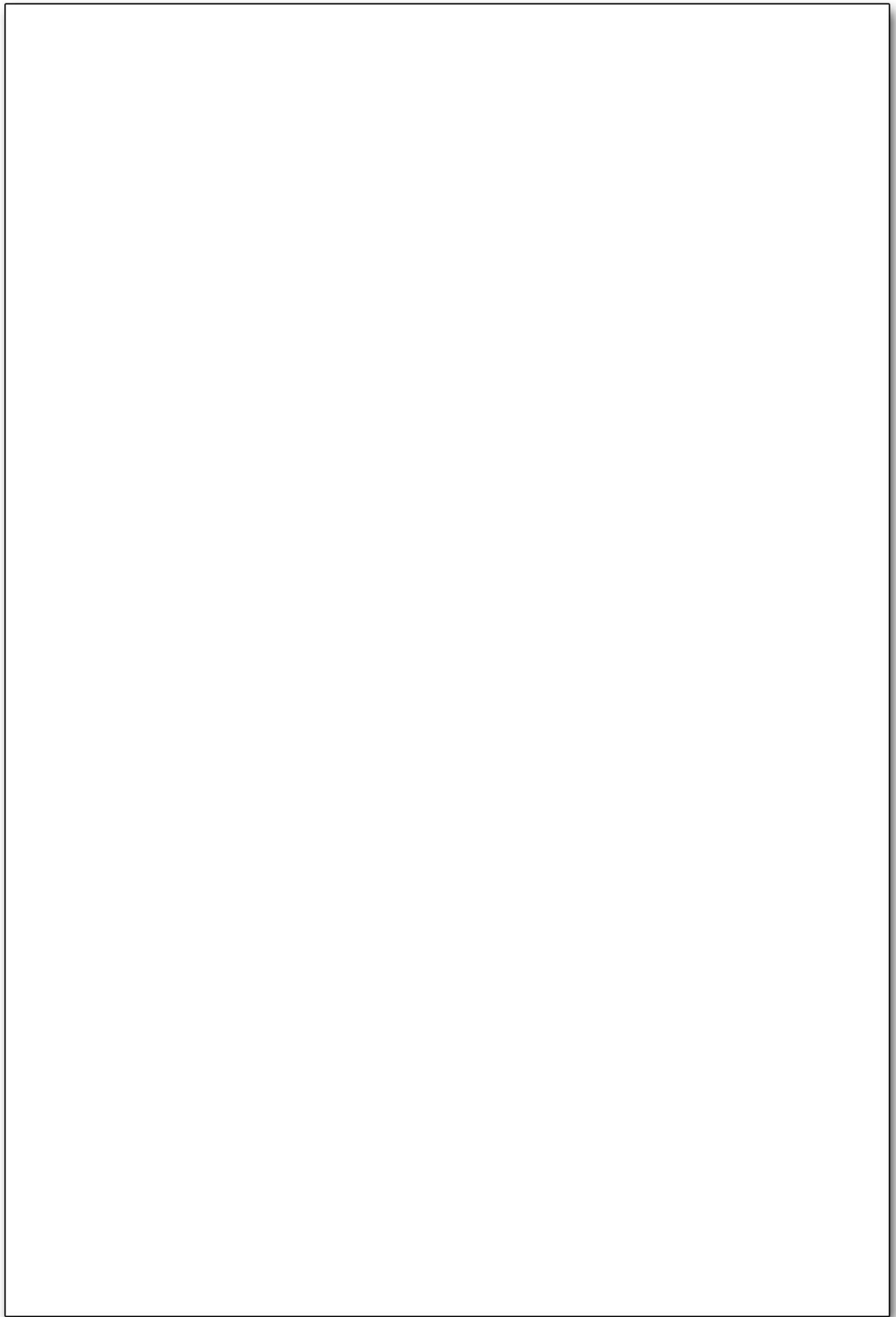
– Anya, csodálatos az iskola! Tanultam a csillagokról, gyönyörű festményt készítettem, és még egy titkos ösvényt is felfedeztem az erdőben! – kiáltotta örömtől csillogó szemmel.

Az anyukája büszkén mosolygott.

– Tudtam, hogy tetszeni fog neked, kedvesem! – mondta, átölelve kis fiát.

Így aztán Dörmike, a kis medve, aki nem **AKART** iskolába járni, megértette, hogy nem kell mindig félni az ismeretlen dolgoktól, mert a világ tele van felfedezésre váró csodákkal.

Rajzold le, hová ment Dörmike, és ki hívta játszani!

Iskolakezdés

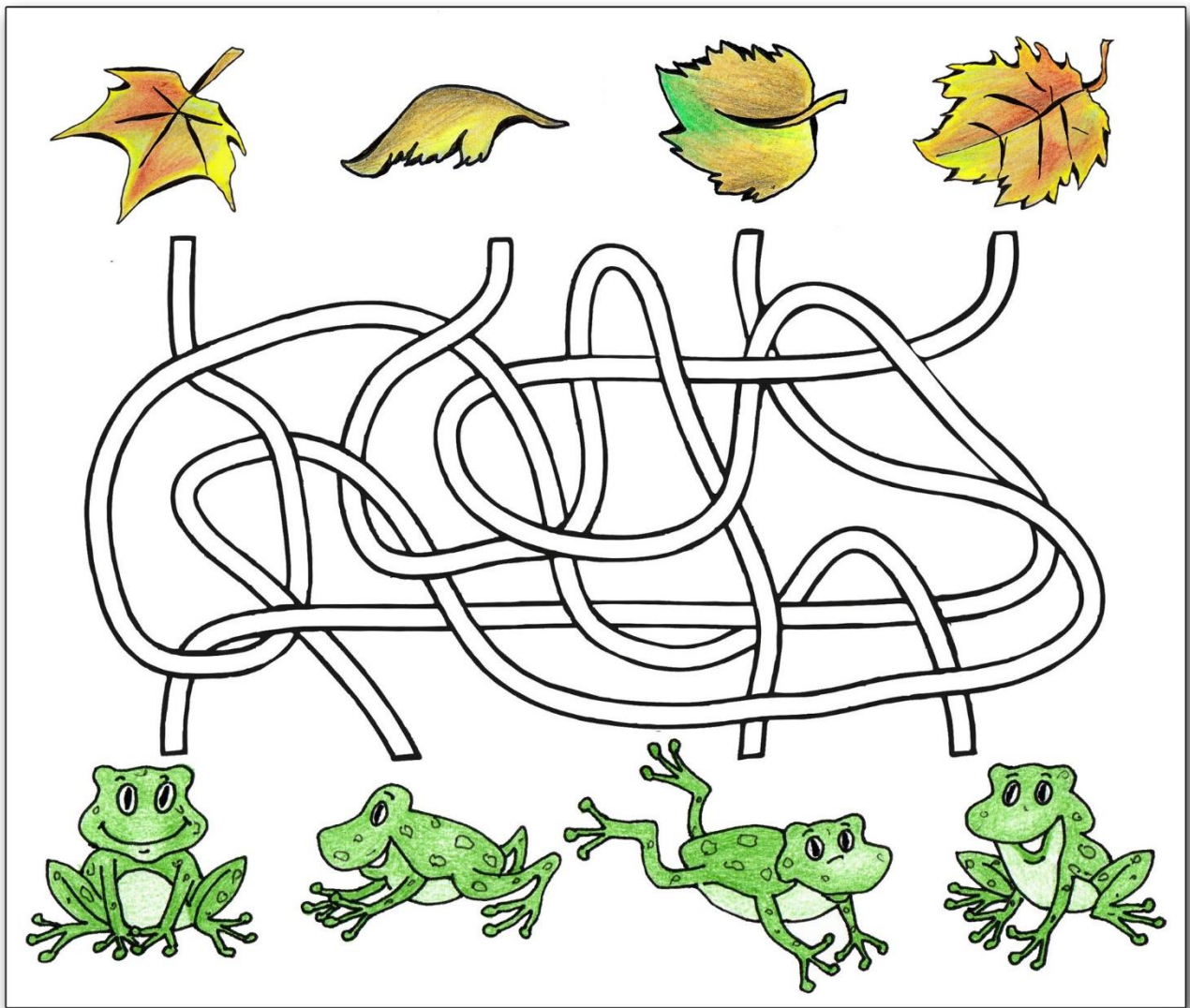
Kezdődik az iskola.
Elhiszed-e énnekem?
Nyáron végig üresen állt,
s most teli a tanterem.

Örülök, hogy újra látom
a sok régi cimborát,
de a lecke nem hiányzott,
nem ám, egész nyáron át.

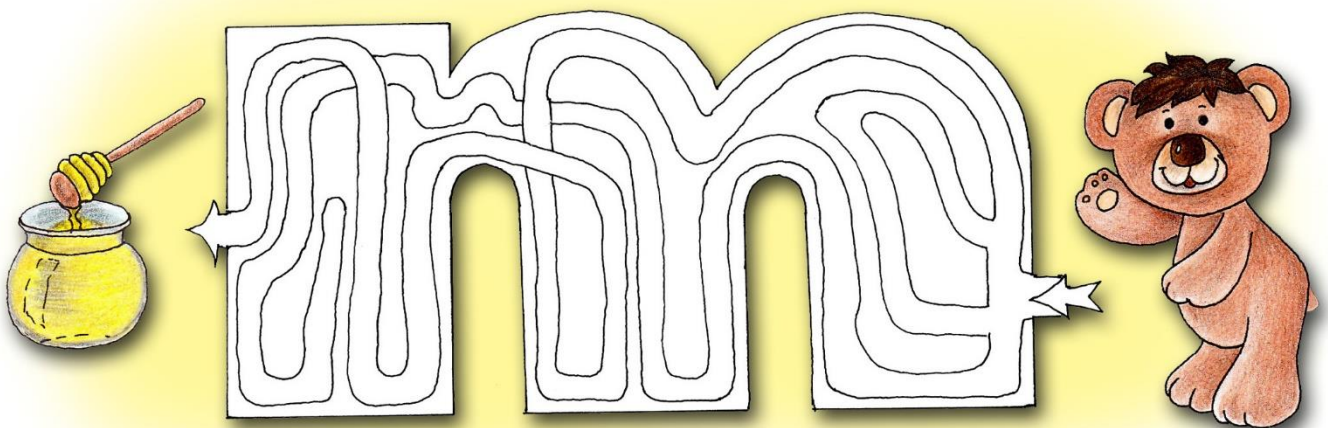
A fejből ki is ráztam
minden szép elméletet.
Tiszta lappal indíthatom
így az új tanévetem.

Mosolyogva nézek ismét
tanítóim szemébe:
amit idén tanítanak,
majd feledem jövőre.

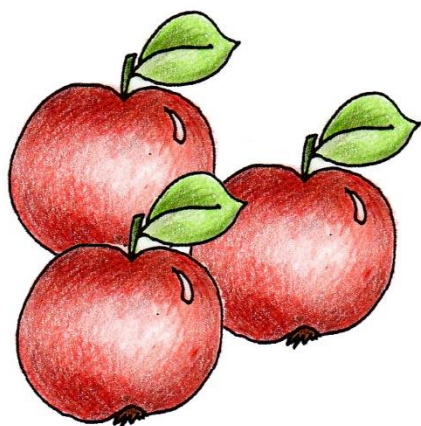
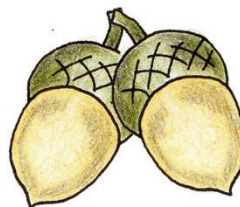
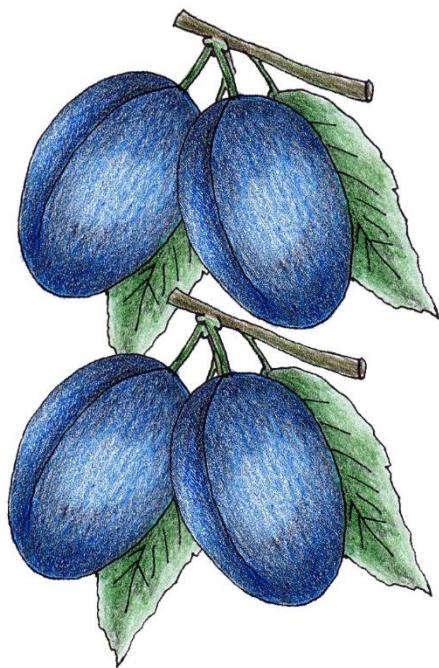

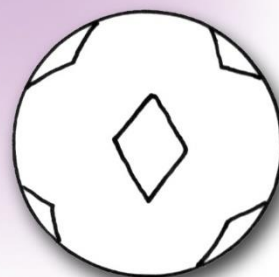
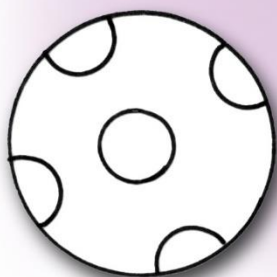
Keressd meg, hogy melyik béka melyik levélre ül!
Színezz minden utat más színre!

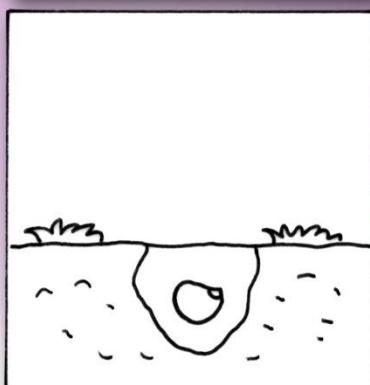
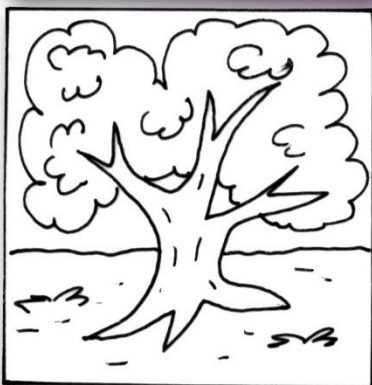
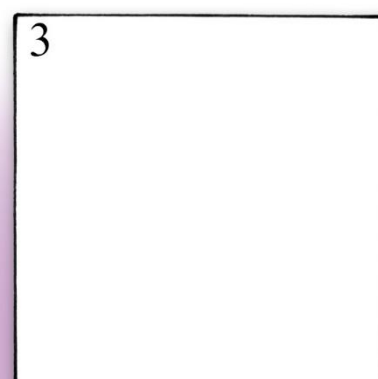
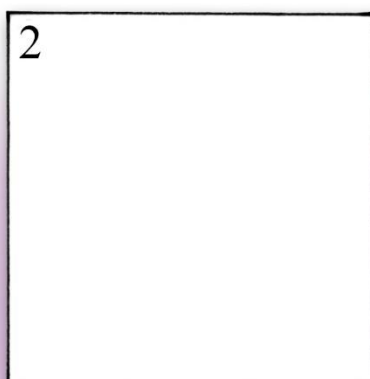
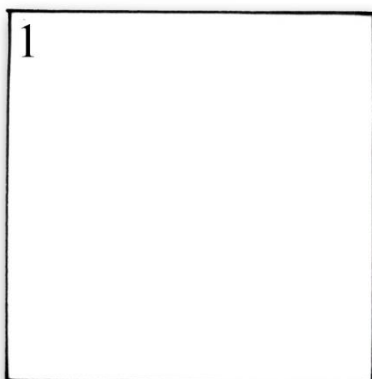
Vezesd a macit a mézhez!

Karikázd be pirossal azt a csoportot, amelyben a legtöbb gyümölcs van, és késsel azt, amelyben csak egy gyümölcsöt láatsz!

Kösd össze a labdákat a gazdáikkal, majd színezd ki a képet!

Rajzold az üres kockákba időrendi sorrendbe a képet! Ha sikerült, színezd ki!

Ősz van

Elszállt már a nyár melege.
Szomorkás az őszi nap.
Mellette két felhőgyerek,
Veszekedve hajba kap.

Hüvös szél száguld a fák közt.
Megzörget sok levelet,
Majd álmából felriaszt egy
Icipici verebet.

Szőlőszemek összebújnak.
Érett körte földre hull,
Ettől aztán jól megijed,
S elszalad egy kicsi nyúl.

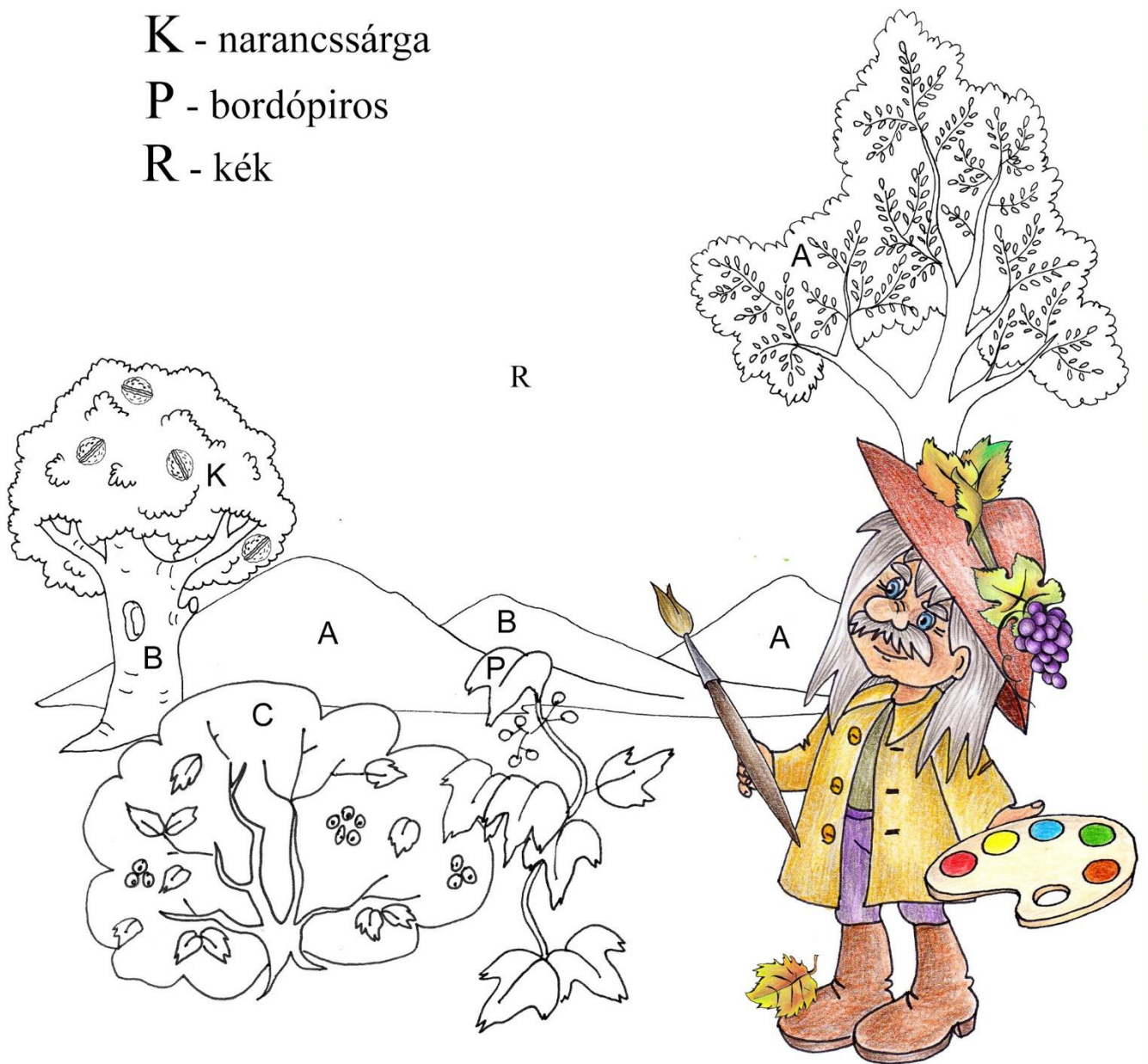
Őszre hajlik

Őszre hajlik már az idő,
Sárgul, fakul, erdő s mező.
Aludni tér a természet,
Leveti a nyári éket.

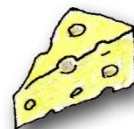
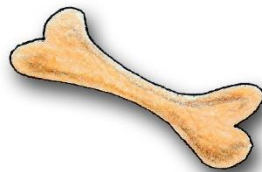
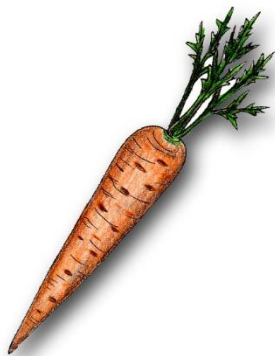
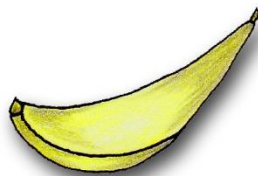
És hogy meg ne ázzon-fázzon,
Hótakaró lesz az ágon.
Téli álmát így alussza,
S pihenve kel fel majd újra.

- A - sárga
- B - barna
- C - vörös
- K - narancssárga
- P - bordópiros
- R - kék

Ősz apó színezi a tájat. Segíts neki és színezzétek együtt a rajzot, a megadott színek szerint!

Vezesd egy vonallal, melyik állatnak mit adnál enni?

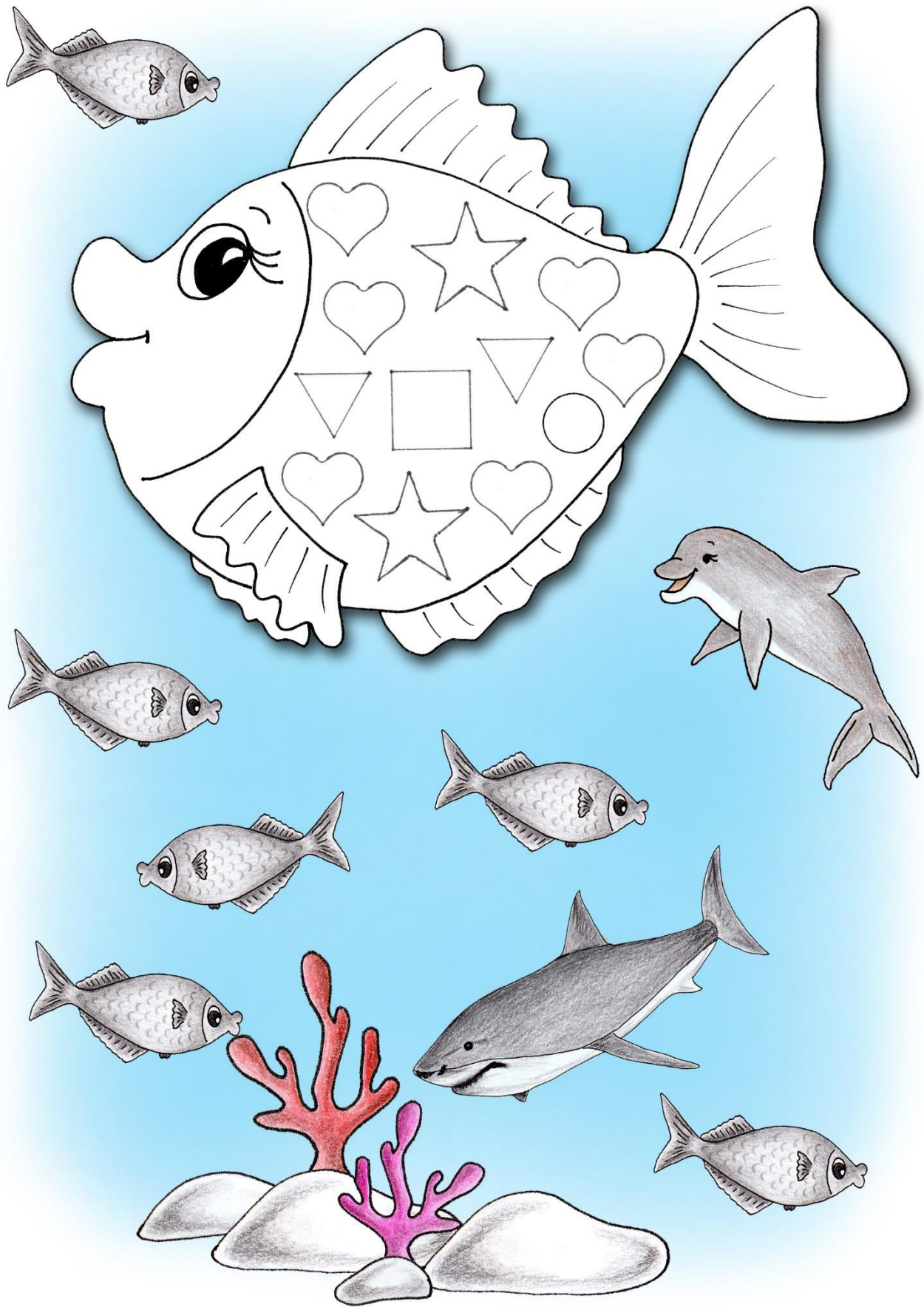
A medvékről

A medvék, bár rendszertanilag és fogazatuk alapján a ragadozók közé tartoznak, a gyakorlatban megesznek mindent, legyen az fű, gomba, gyökér, erdei gyümölcs, rovar, kisméretű vagy szarvas méretű állat. Nyáron elsősorban növényeket, terméseket és hagymákat fogyasztanak, ősszel gyümölcsöket - almát, vadalmát, körtét, vackort, szilvát, kökényt. Szeretik a gabonát is, pl. a tejes törökbúzát. A természetben körülbelül 25 évet élnek, állatkertben azonban az 50 éves kort is megérhetik.

Színük a halványtól a sötétbarnaig változik, fejformájuk a kerek, tompa, „mackós” arctól a hosszú, elnyújtott, kutyára hasonlító pofáig változik. A téli nyugalmi időszakban elvonulnak, odút ásnak, majd száraz növényekből almot készítenek maguknak. Télen testsúlyuk jelentősen csökken, ezért tavasszal igyekeznek mielőbb regenerálódni.

Színezd ki a halacskán azokat az ábrákat, amelyekből a legtöbbet számolsz, majd karikázd be a jobbra úszó halakat!

Október

Kisöccsétől, Szeptembertől
búcsút vesz és útra kél,
paripája sűrű felhő,
a hintója őszi szél.

Sárga levél hull eléje,
amerre vágatva jár,
félve nézi erdő, liget,
de ő vágat, meg se áll.

Hová, hová oly sietve,
felhőlovas szélszekér?
Azt hiszed tán, aki siet,
aki vágat, messze ér?

Dehogy hiszi, dehogy hiszi
hiszen nem megyen ő messze,
csak addig fut, míg rátalál,
a bátyjára, Novemberre.

Rajzverseny!

Határidő: 2023. december 31.

Ősszel kapcsolatos rajzokat vár tőletek Pinky!
(például: első iskolai nap, őszi gyümölcszedés,
őszi levelek, őszi táj stb.)

A rajzot küldjétek be a

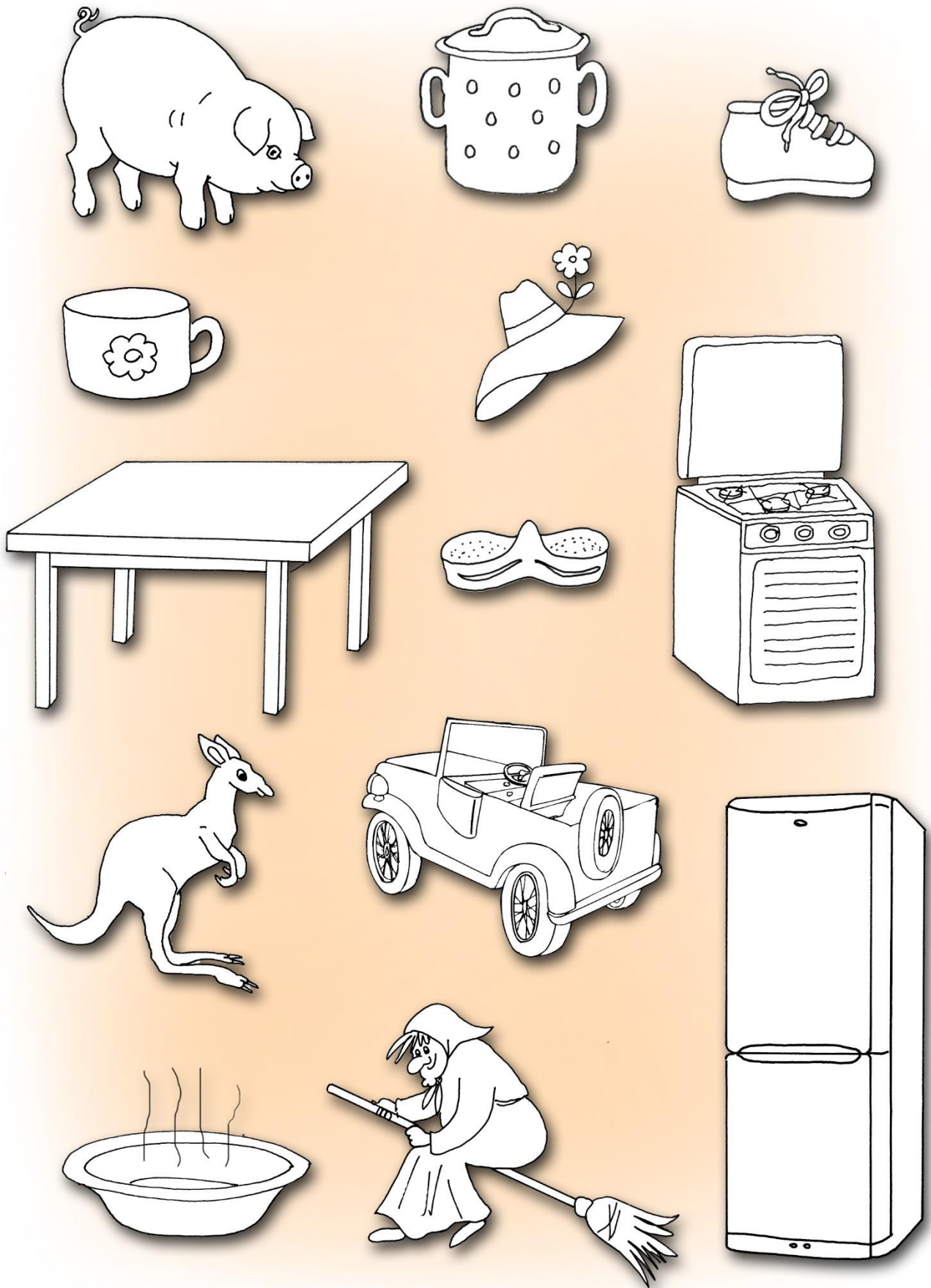
pinkymano2020@yahoo.com e-mail-címre!

Megkérjük a tanító néniket/óvó néniket és a szülőket, hogy amikor rajzokat küldenek be, küldjék el nekünk a rajzzal együtt a gyermek teljes nevét, a tanítónő/óvónő nevét, az óvoda/iskola nevét, a helység nevét.

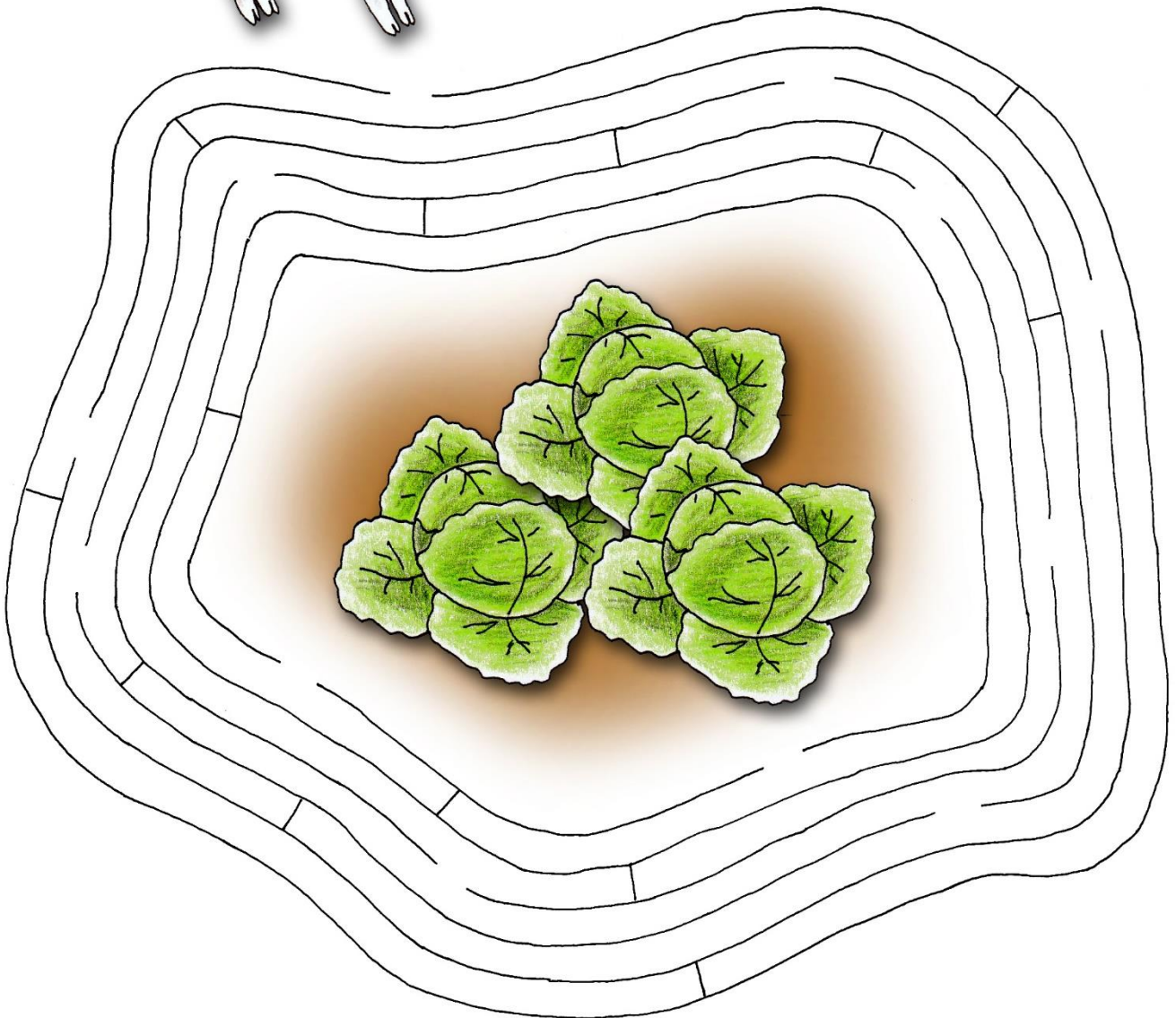
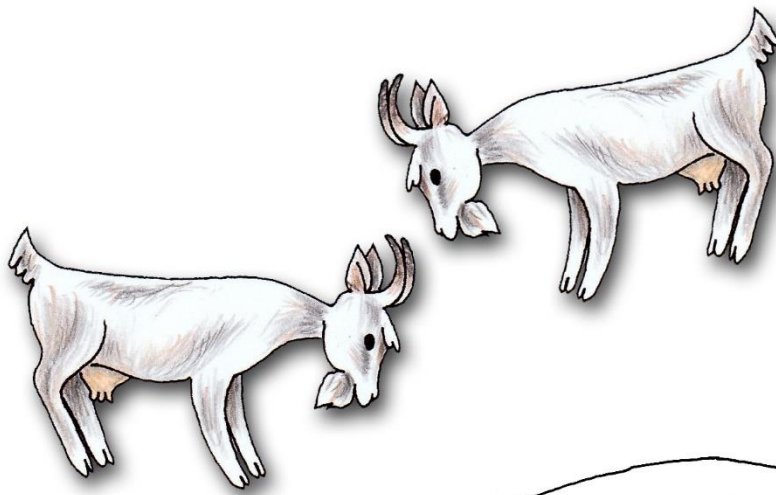
Mivel sajnos nem sikerült sehonnan sem szponzorálást/támogatást kapni az oklevelek kinyomtatásához, a többi versenyzőnek nem küldhetünk nyomtatott oklevelet postán, csak az első három helyezettnek.

Keress meg és karikázd be a képek között az őszi képeket!

Színezd ki azokat a dolgokat, amelyek a konyhába valók!

Merre kell menniük a kecskéknek, hogy ehessenek a káposztákból? Mutasd nekik az utat!

Mesés álom

Meseország nagykapuján
Kopogtat egy kisleány.
Mesetündér megkérdezi:
– Miért jöttél ily korán?

– Ne haragudj, mesetündér,
Ide azért jöttem én,
Mert nagymamám mesezsákja
Kiürült a hétvégén.

Megkérem én a királynőt,
Küldjön nekem szép mesét,
Mert unalmas mese nélkül
Eltölteni az estét.

Rámosolyog mesetündér:
– Nincsen más kívánságod?
Ha akarod, bejárhatod
Egész Meseországot.

– Mesetündér, jóságodat
Nagyon szépen köszönöm,
De előbb a királynőnek
Kell kérésem közölnöm.

Ott is áll már a királynő
Harmatos trónja előtt,
Nézi, nézi, s azt hiszi, hogy
Szép álom ringatja őt.

Meseország királynője
Olyan, mint a nagymamám,
Csak a haja színezüst szál,
S gyémánt ragyog ruháján.

A hangja is pont az övé,
Amint éppen megkérdi:
– Vége lett már a mesének,
Nem akarsz lefeküdni?

Berci és az óriási tök

Beköszöntött az ősz. A tölgyfák levelei, **MELYEK** nyáron zöld lombkoronaként nyújtottak árnyékot az erdőlakóknak, most sárgára, narancsra, és pirosra váltottak, és lassan elkezdtek lehullani a fáról, beborítva az erdő talaját. A sünodú körül is egyre több levél gyűlt össze, amibe Berci és Málna, a két kis süni szívesen belehempergett. De nemcsak ezért szerették az őszt, hanem a finom csemegéért is, melyeket csak ilyenkor **fogyaszthattak**.

Egy szép, napos, ám enyhén csípős reggelen azon tanakodtak, hogy új otthonuk környékén milyen finomságokat találhatnak. Ismerték már a környéket, láttak is egy-két vadszilva- és gesztenyefát nem messze a tuskótól, de kökény- és galagonyabokor is akadt a közelben szép számmal.

Málna nekilátott egy kicsit rendbe tenni a rönk környékét, Berci pedig útnak indult, hogy gyűjtögessen a finomságokból, és meglephesse **VELE** a testvérét. Nekirugaszkodott, és már gurult is a legközelebbi galagonyabokor felé, amikor nekiütközött valaminek. Kikukucsált a tuskéi közül, hogy megnézzze, mi állta útját. Nem más, mint egy óriási tök. A legnagyobb, amit Berci valaha is látott!

A kis süni rettenetesen megörült. A sütőtök volt Málna kedvence, imádta sütve, főzve, pitének és levesnek is. Akármekkora is ez a tök, Berci elhatározta, hogy hazaviszi. Gyorsan a tök mögé **SZALADT**, nekiveselkedett, és toltá volna, ha a tök legalább megmoccant volna. De nem történt semmi. A süni hiába erőlködött, toltá, lökte, de a tök alig mozdult valamit.

– Ez így nem lesz jó! – morfondírozott magában Berci. – Kellene valami, amivel haza tudom juttatni ezt az óriási zöldséget. A talicska!
– **CSAPOTT** a homlokára a süni.

Gyorsan vissza is gurult a tuskóhoz, de az egyik bokor takarásában megállt, hogy a lehető leghangtalanabban szerezhesse meg a szállítóeszközt. Nem lenne jó, ha Málna észrevenné, nem igaz? Akkor **odalenne** a meglepetés!

Szerencsére Berci nagyon ügyesen tudott settenkedni, így csakhamar indulhatott is vissza a sütőtökhöz, a talicskával felszerelve. Két bot segítségével óvatosan felügyeskedte a tököt, és már indult is vissza Málnához.

Már majdnem elérte a rönköt, amikor egy földből kiálló gyökér miatt megbillent a talicska, tök pedig legurult róla. Gurult és gurult: egyenesen a sünik otthona felé száguldott!

– Gurulj, Málna! – kiáltotta Berci, mert a tök **BIZONY** Málna felé robogott.

Málna rögtön szúrós gombóccá gömbölyödött, és elgurult az útból. A tök épphogy csak kikerülte a kis sünit, nekivágódott a tuskónak, és darabokra törött.

– Hát ez meg mi volt? – tápáskodott fel a sünlány, épp akkor, amikor a testvére odaért.

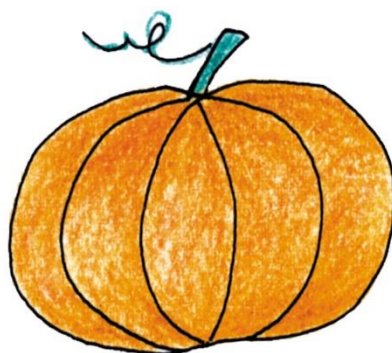
– Jól vagy, Málna? – kérdezte szuszogva-lihegve Berci.

Málna csak bólogatott, majd megvizsgálta a tökdarabokat, és kérdőn nézett a másik sünire.

– Hát, ez meglepetés lett volna – **VAKARTA** meg a tüskéit Berci.

– Meglepődtem – nevette el magát Málna, és a testvére is csatlakozott hozzá.

Miután kikacagták magukat, közösen összeszedték a sütőtökdarabokat, Málna pedig finom vacsorát készített belőle kettejüknek, és még télire is jutott.

Keress meg a képek között a két kakukktojást, és karikázd be azokat!

Matek

Peti szerint jó a matek,
logikája tiszta.
Felrepít a felhők közé,
olyan, mint a hinta.

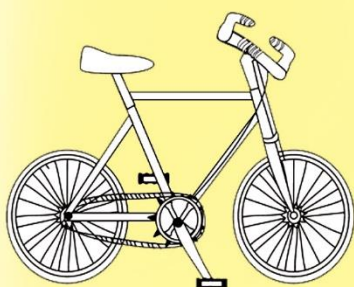
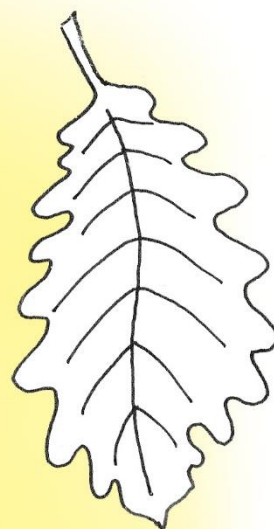
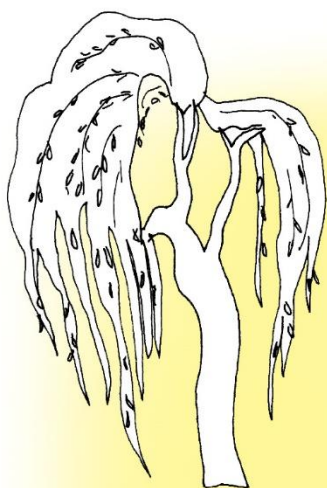
Marci szerint tényleg hinta,
de nagyon vad fajta.
Ha nem kapaszkodsz erősen,
nem maradhatsz rajta.

Viki barátjának érzi,
mert számíthat rája.
Sose szokott hazudozni
a számok világa.

Timi inkább azt gondolja,
menjen a csudába,
aki ezt a matekosdit
hajdan kitalálta.

De a matek rém kitartó,
semmi se zavarja.
Nagyapám is megtanulta,
pedig nem akarta.

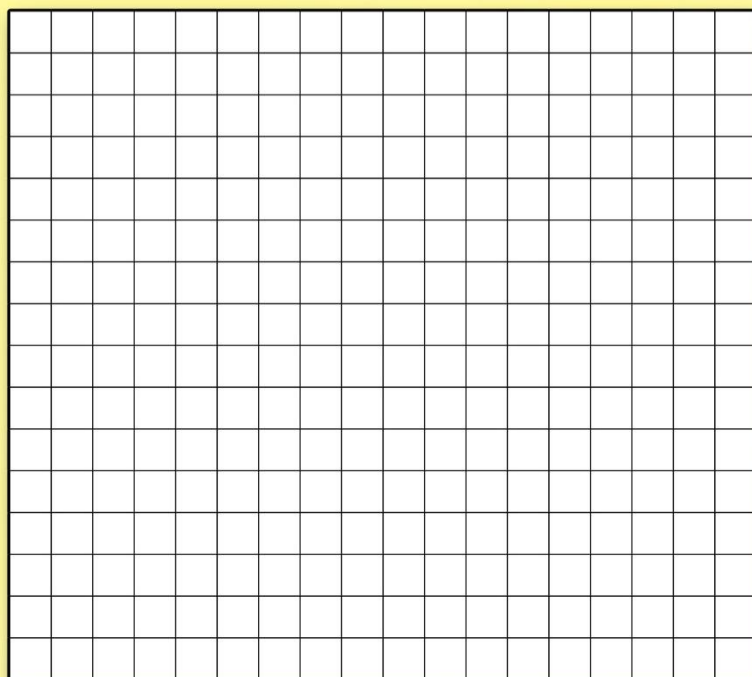
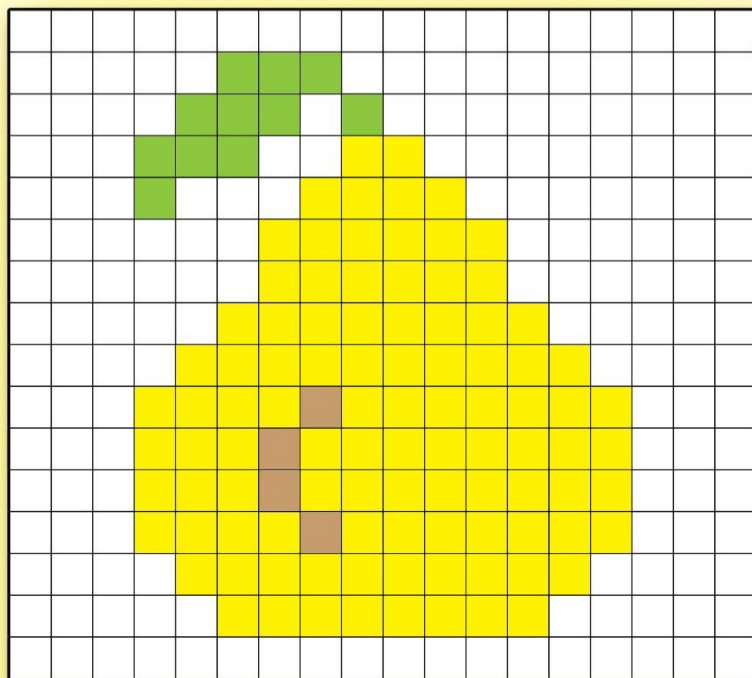

Színezd ki, miket kapott Robi a születésnapjára!

Keressd meg a 8 különbséget a két rajzon!

Másold át a körtét a négyzethálós lapra a minta szerint!

A sarki fényről

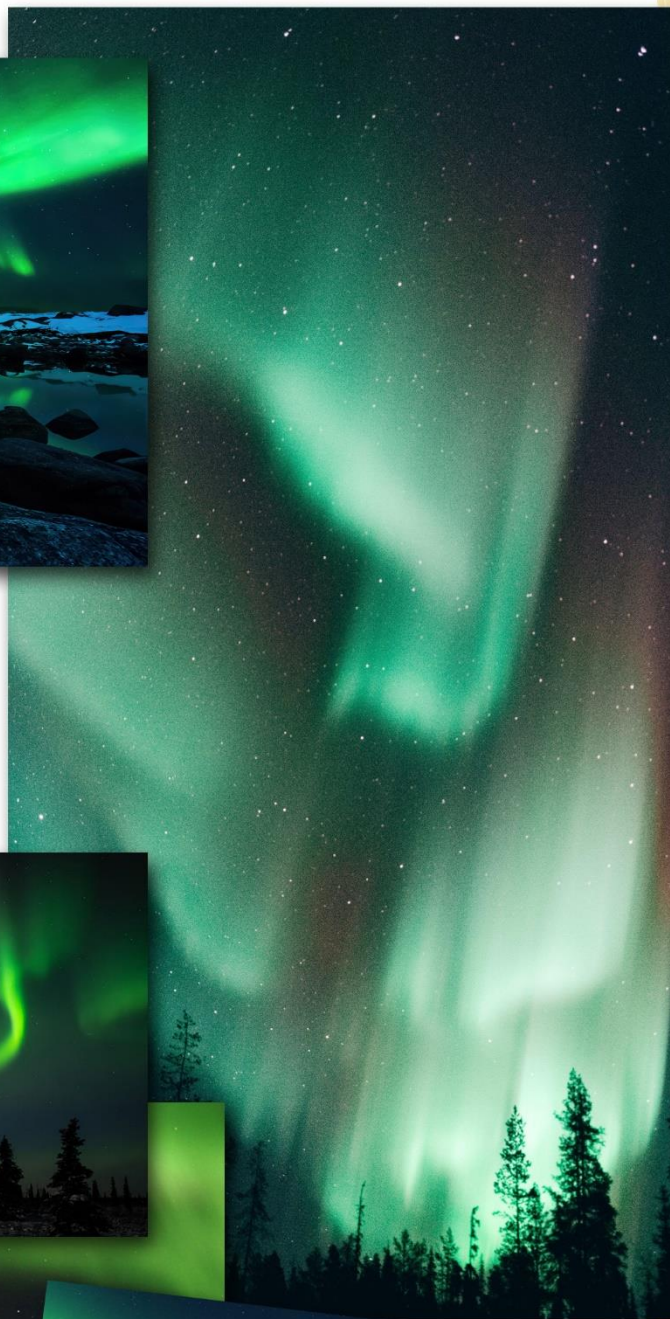
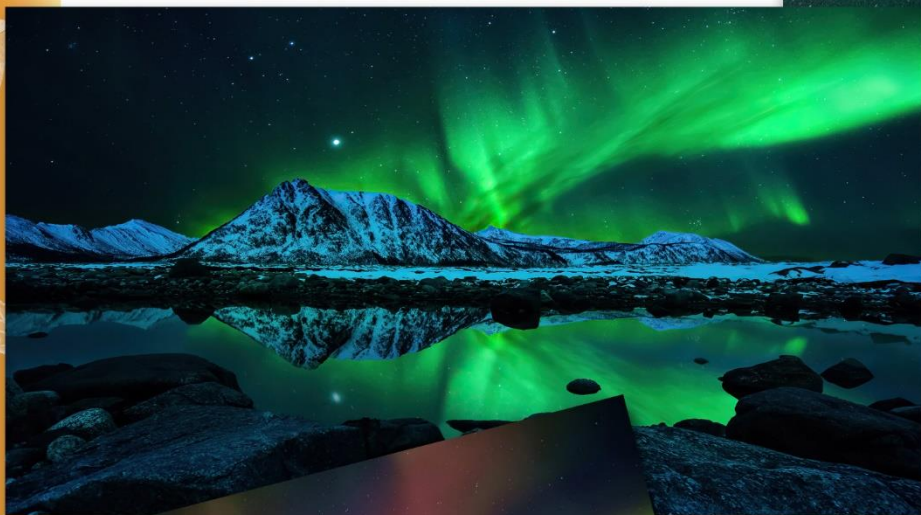
A sarki fényt az északi féltekén északi fénynek, aurora borealisnak, a déli féltekén pedig déli fénynek, aurora australisnak nevezik.

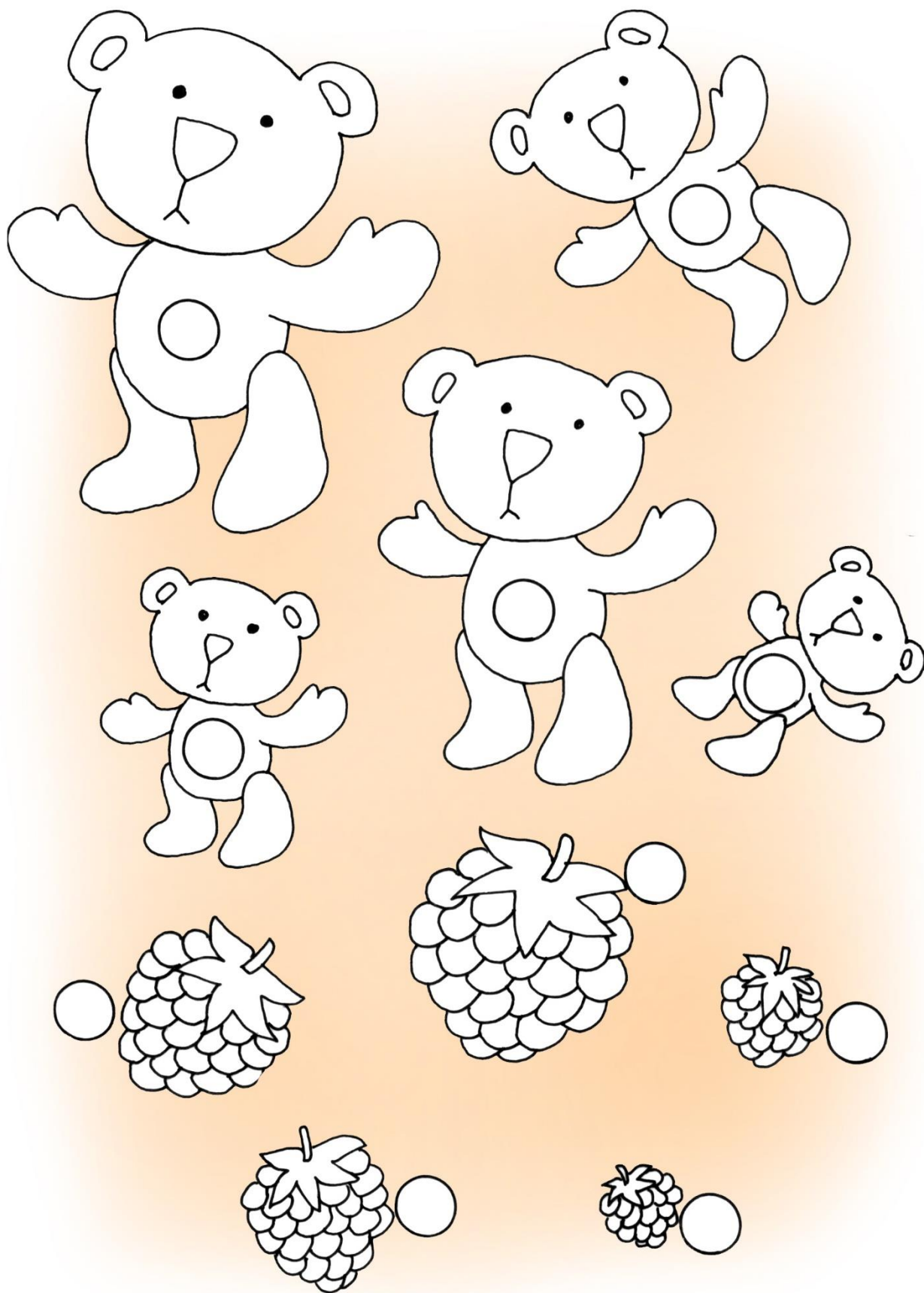
Jellemzően Grönland, Izland, Észak-Kanada, illetve Észak-Skandinávia fölött látható. A déli fény az Antarktisz és a Déli-óceán területe fölött tűnik fel, ahol nincsenek lakott települések, ezért is hallhatsz róla olyan keveset.

A sarki fény sokféle alakzatban és színben pompázik az éjszakai égbolton.

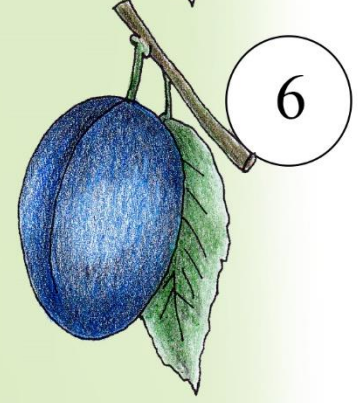
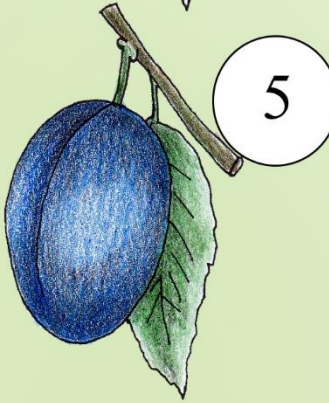
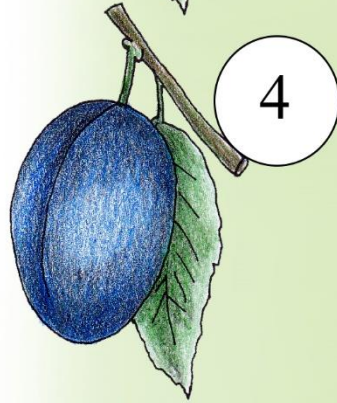
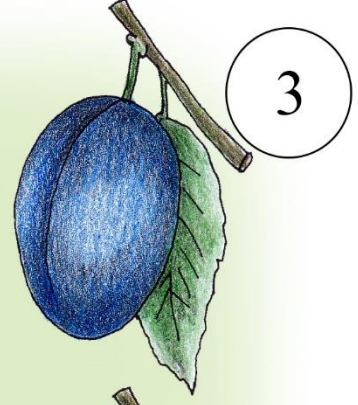
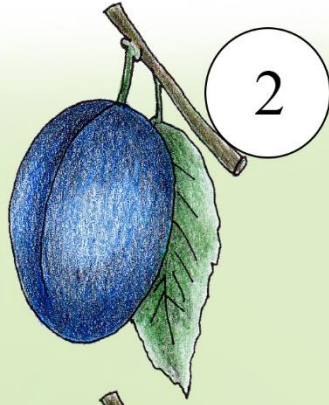
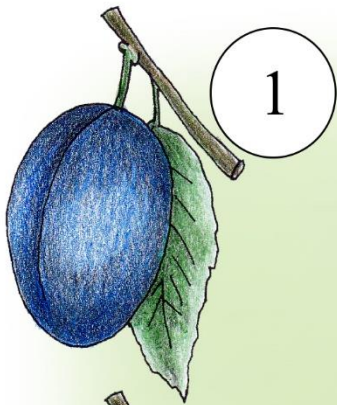

Az égen táncoló fény leggyakrabban zöld, zöldesfehér vagy sárgászöld színben tűnik fel, de vörös, sőt rózsaszín, lila vagy kék színű árnyalatok is megjelenhetnek. Ahhoz, hogy az égi fényjelenség feltűnjön, megfelelő intenzitású naptevékenység szükséges. Ha éppen nincs semmilyen aktivitás, még az Északi-sarkon is hiába keresed az aurórárt.

Számold meg a mackókat a legnagyobbtól a legkisebbig haladva és ugyanúgy a málnákat is! Kösd össze egy vonallal az egyforma számú mackót és málnát! A legnagyobbat színezd ki!

$$2+4=$$

$$4-3=$$

$$3+2=$$

$$5-2=$$

$$3+1=$$

$$6-4=$$

Melyik szilva melyik fáról hullott le? Végezd el a fák alatti műveletet majd kösd össze a megfelelő szilvával!

Az éneklő fűró

Egy mosolygós októberi reggelen Zoltán Kati és osztálytársai izgatottan várakoztak az iskolaudvaron. Nagy nap volt ez az elsősök életében, rémisztő nagy nap. Most mentek először iskolafogászatra. Éppen a tanító néniüket várták, hogy **indulhassanak**. Osztálytársaival ellentétben, Kati nem félt a fogorvostól. Szüleivel már egészen kicsi kora óta rendszeresen jártak Veronika nénihez. Persze, egy cseppet azért ő is izgult, mert most nem a megszokott, kedves doktor nénihez készültek, hanem a számára is ismeretlen iskolafogászhoz.

A legtöbb gyerek viszont határozottan rettegett. Sokan még sosem voltak fogorvosnál, rémhíreket viszont annál többet hallottak felőle, s most ezekkel riogatták egymást. Leginkább a fűrótól féltek. Még az osztály legbátrabb nebulója, Joci is reszketve gondolt erre a szörnyű, gyereknyúzó eszközre. Katinak egyszer már ki kellett fűrni az egyik fogát, ezért tudta, hogy valójában nincs mitől félni, de az tény, hogy a fűró sírós-zúgós hangját ő sem **SZERETTE**.

Amikor a fogorvosi rendelő várótermébe értek, a tanító néni leültette a gyerekeket, és csendre intette őket. A fogorvos, Miklós bácsi, hamarosan kijött hozzájuk, és barátságos, kedves hangon köszöntötte a megszeppent nebulókat, majd rögtön be is hívta az első gyereket, Almási Krisztit. Azért éppen őt, mert ő volt a névsorban, az ábécé szerint az első.

A váróteremben olyan csönd volt, hogy a légy zizzenését is hallani lehetett volna, így aztán a csukott ajtó mögül kiszűrődő zajok is könnyedén eljutottak a gyermekfülekig. Sápadt arcocskák rándultak össze, amikor odabent felzúmmögött a fűró. A hang annyira panaszos, és közben mégis olyan erőszakos volt, hogy sok kis diák elpityeredett, amikor **MEGHALLOTTA**.

Még nagyobb volt az ijedtség, miután meglátták, hogy Kriszti könnyes szemekkel, kezét az arcára szorítva lép ki a rendelőből. A névsorban következő gyerek, Balogh Anci, már eleve zokogva ment be.

Miklós bácsi alig tudta megnyugtatni a sírdogáló kislányt. Anci csak hosszas gyözködés után volt hajlandó kinyitni a száját. Sajnos, neki is volt egy szuvas foga, fúrni, tömni **KELLETT**.

Mire Anci kiballagott a váróterembe, odakint már minden gyerek pityergett, talán csak Kati nem.

A harmadik tanulótól már megkérdezte Miklós bácsi, hogy miért sír, mitől fél annyira, és a kis Boros Máté elárulta neki, hogy a fúrótól. Aztán ugyanezt mondta később az összes többi gyerek is. A fogorvos **csak** a fejét csóválta. Hiába próbálta megnyugtatni a kicsiket, amint újra felhangzott a fúró hangja, az elsősök ismét pityeregni kezdtek. Ettől aztán az a kiállhatatlan hang is egyre síróssabbá vált. Mert bizony, a fúró is érző lény volt, és nagyon rosszul esett neki, hogy ennyire félnek tőle a gyerekek. Pedig ő soha senkit nem bántott, csak azért létezett, hogy a fogak megőrzésében segédkezzen. Azért küzdött, dolgozott nap, mint nap, hogy ne fájjon az emberek **FOGA**, és minél többet mosolyogjanak. Nagyon elkeseredett hát, hogy a sok apró szájacská éppen az ő hangja miatt görbül sírásra. Munka közben végig azon törte a fejét, hogy inkább világgá megy, de nem akar több **GYEREKET** megríkatni.

Utolsóként, a névsor szerint, Zoltán Kati lépett be Miklós bácsi rendelőjébe. Az orvos el sem akarta hinni, hogy a kislány nem sír. Látszott ugyan rajta, hogy meg van szeppenve egy kicsit, de bátran beült a fogorvosi székbe, és kérlelés nélkül nagyra tátotta a száját. Miklós bácsi már ezért is megdicsérte. Aztán meg a szép, egészséges fogai miatt simogatta meg Kati buksiját. A rendszeres fogmosásnak, és a félévente megejtett fogászati ellenőrzésnek köszönhetően a leányka **FOGSORA** ép volt, nem kellett fúrni, tömni, javítgatni. Amíg Miklós bácsi a kislánnyal beszélgetett arról, hogy kihez járnak fogászatra a szüleivel, a fúró kihasználta az alkalmat, hogy senki sem figyel rá, és beleugrott Kati táskájába. Úgy gondolta, hogy ennél a bátor kislánynál majd biztosan jó helye lesz, hiszen ő nem fél tőle. Kati nem vette észre a táskájában lapuló szökevényt. Miután hazaért az iskolából, és elővette tanszereit, hogy elkészítse a házi feladatokat, a füzetekkel együtt kirántotta a táskából a fúrót is, ami észrevétlenül gyorsan az íróasztal alá gurult. **CSAK** akkor merészkedett elő onnan, amikor este, a szomszéd szobából különös hangok szűrődtek át hozzá.

Kati anyukája altatódalt énekelt kisebbik gyermekének. Az ének olyan szép volt, hogy a fűró minden óvatosságról megfeledkezve kimerészkedett a folyosóra, hogy jobban hallhassa. A kicsi nagyon nehezen tudott elaludni, ezért édesanyja többször is elénekelt a dalt. A végén már a fűró is vele zümmögött a folyosón. Arra gondolt, hogy ha ő is ilyen szépen énekelne munka közben, akkor biztosan nem félnének tőle a **GYEREKEK**.

Gondolataiban olyan mélyen elmerült, hogy nem vette észre a folyosóra lépő Katit. A kislány sem látta meg a fűrót, de véletlenül belerúgott, aminek az lett az eredménye, hogy a szökevény szerszám legurult a lépcsőn, egyenesen a nappaliba, be a kanapé alá.

Miután a gyerekek elaludtak, szüleik letelepedtek a kanapéra. Beszélgettek egy darabig, majd halk zenét kapcsoltak, és mindketten olvasni kezdtek. A CD-lejátszóból kiröppenő dallamok teljesen megbabonázták a kanapé alatt fekvő fűrót. Alig győzte magába szívni az andalítóan szép muzsikát. Amikor csend borult a házra, mert a felnőttek is aludni tértek, a **KIS** fűró előmerészkedett rejtekéből, és halkán próbálgatni kezdte a hangját. Sorban elénekelt mindent, amit a CD-ről hallott, és az altatódalt is. Síráshoz, zümmögéshez, surrogáshoz szokott hangja az elején még egy kicsit rekedtes volt, meg-megbicsaklott, de néhány óra múlva már kristálytisztán el tudta énekelni az összes **dalt**.

Amikor pirkadni kezdett odakinn, újabb muzsika bűvölte el a fűrót. Az ablakhoz ugrált, hogy jobban hallhassa. Egy fülemüle füttyörészett az udvaron. A fűró nem bírta magával, a madárkával együtt pittyegget-füttyögött, és közben feltornázta magát az ablakpárkányra. Ott talált rá Kati édesanyja.

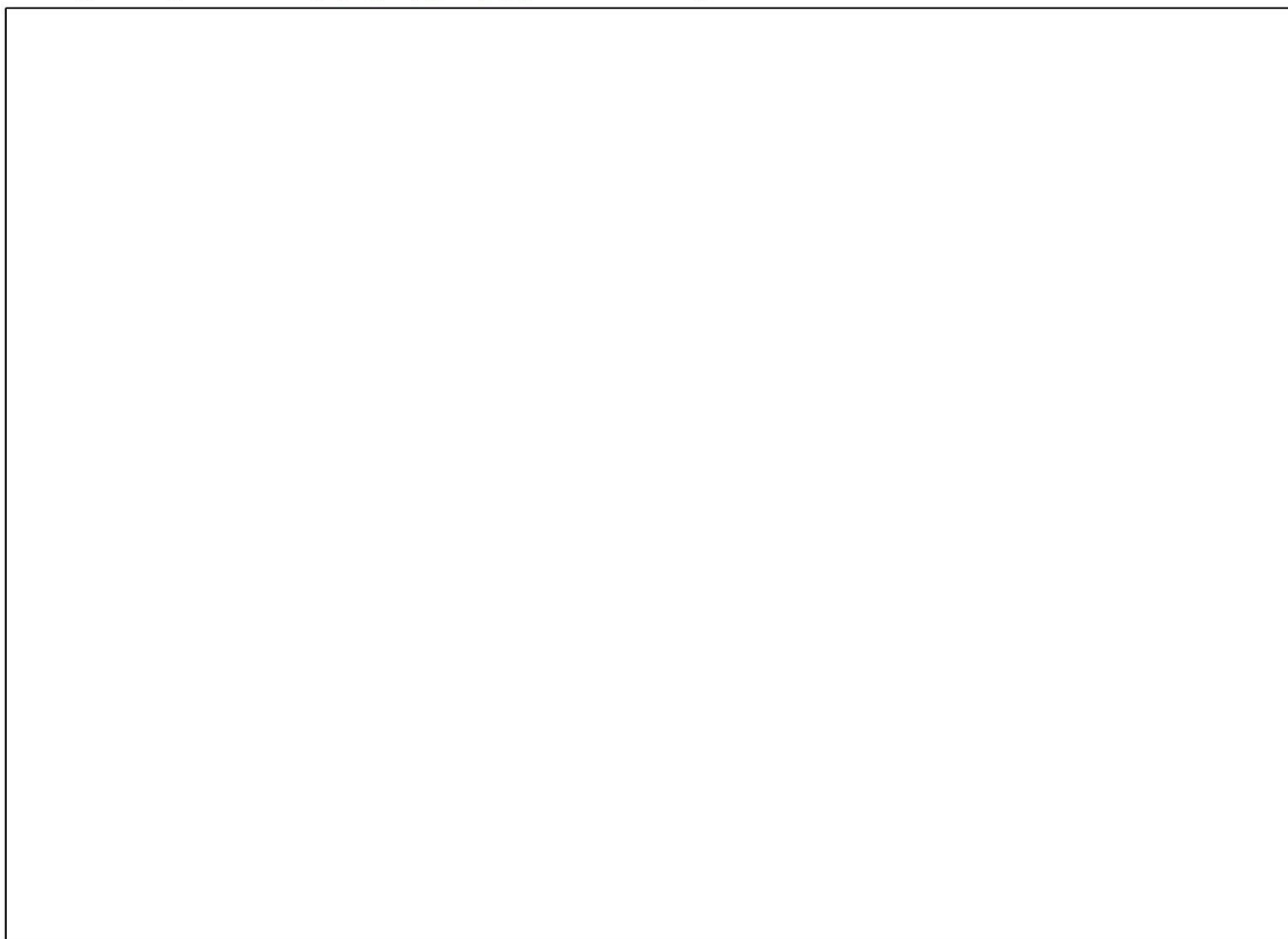
A fiatalasszony sokáig nézegette a **KIS** szerszámot, és azon töprengett, hogy vajon hogyan került hozzájuk. Tudta, hogy Kati iskolafogászaton volt előző nap, ezért őt is vallatóra fogta. A lányka persze nem tudott semmit a fűró világgá menős tervéről, így csak azt tudta kiokoskodni, hogy biztosan véletlenül beleesett a táskájába, és így hozta haza. Arra azonban már neki sem volt ötlete, hogy mit keres a fűró a nappali ablakpárkányán, és miért füttyörészik úgy, mint egy fülemüle.

KATI vállalta, hogy még aznap reggel, iskolába menet beszalad a fogorvosi rendelőbe, és visszaviszi a muzikális szerszámot, aki az

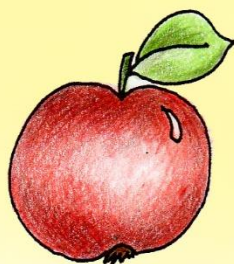
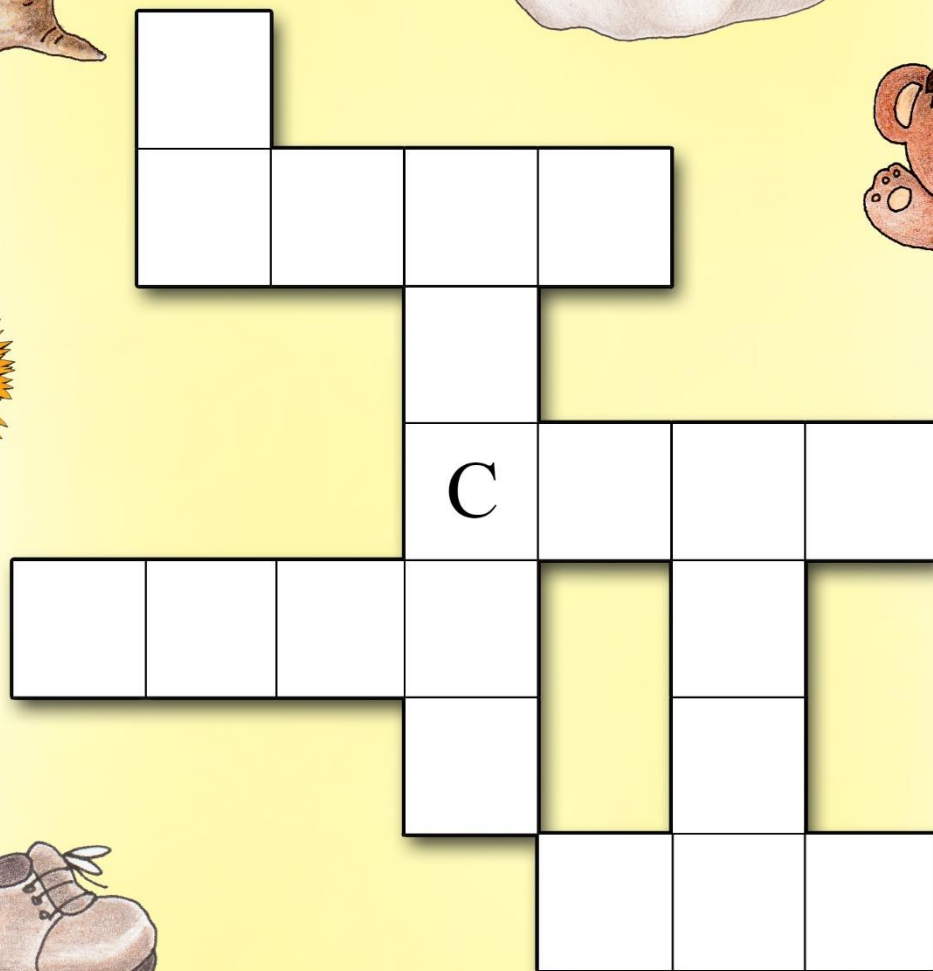
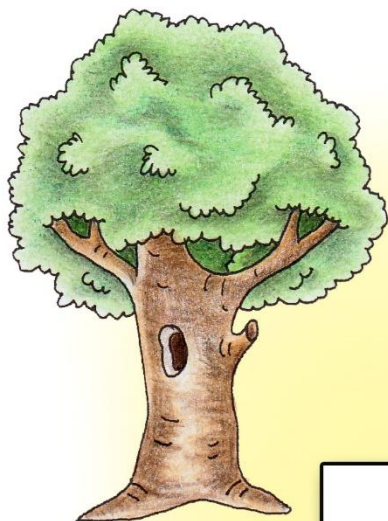
átnótázott éjszaka után pillanatok alatt elszunnyadt a lányka táskájában. Amikor Miklós bácsi meglátta az elveszett fűröt, nagyon megörült neki. Előző nap már tűvé tett érte mindent, de végül kénytelen volt a tartalék fűróját elővenni, hogy dolgozni tudjon. Most viszont örömmel tette vissza a helyére kedvenc munkaeszközét, és megköszönte Katinak, hogy **visszahozta** azt.

Bár jellemzően a páciensei tartózkodtak a rendelőben tátott szájjal, most Miklós bácsi szája is tátva maradt, amikor első betegének a fogát fúrni kezdte. Fűrója ugyanis nem sírt, nem zümmögött, nem serregett-sustorgott, hanem gyönyörűen énekelt. Még a fogfájós beteg szája is mosolyra húzódott, amikor meghallotta.

Ettől a naptól fogva aztán nem volt több gyereksírás Miklós bácsi rendelőjében, de még odakint, a váróteremben sem. A fűró éneke a legfélősebb gyereket is megnyugtatta, csodaszép hangja mosolyt csalt minden arcocskára. A mosolygós gyerekek látványa pedig újabb és újabb énekekre buzdította a fűröt, aki végre olyan boldog volt, mint addig még soha **EGYETLEN** más fogászati eszköz sem.

Rajzold le Miklós bácsit és az éneklő fűröt! Színezd ki a rajzot!

Írd a hálóba a képen látott dolgok nevét!

Pinky Manó Birodalma

Ismeretterjesztő folyóirat,
3-10 éves gyerekeknek

Kiadja:

Vándor Várhegyi Ibolya, Déva

Főszerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

Szerkesztő és korrektor:

Balogh-Bóbis Ildikó

Munkatársak:

Vandor Alexandra

Írók:

Bódai-Soós Judit, Kőszegi-Arbeiter Anita,

Vándor Várhegyi Ibolya

Illusztrációk:

Vándor Várhegyi Ibolya (Viorica Violet Vandor)

www.google.com/images

Műszaki szerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

E-mail:

pinkymano2020@yahoo.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/pinkymanobirodalma>

<https://www.facebook.com/pinky.mano.98871>

ISSN 2734 - 7133

ISSN-L 2734 – 7133

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vandor)

Honlapok:

<https://fairytale.5mp.eu>

<http://violetvandor.5mp.eu>

Facebook:

<https://www.facebook.com/vioricavandor>

<https://www.facebook.com/VandorVarhegyiIbolya/>

E-MAIL - cím:

pinkymano2020@yahoo.com

POSTA cím:

330012 Deva

bd. Decebal, bl.8, sc.A, ap.8

jud. Hunedoara

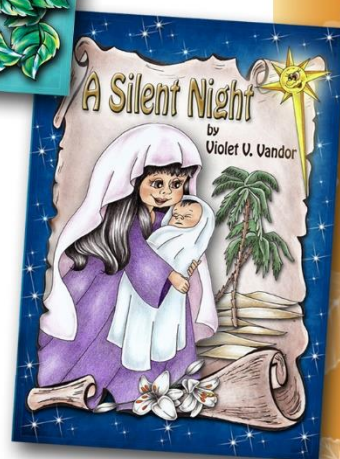
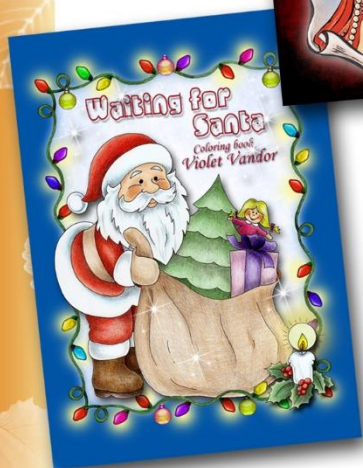
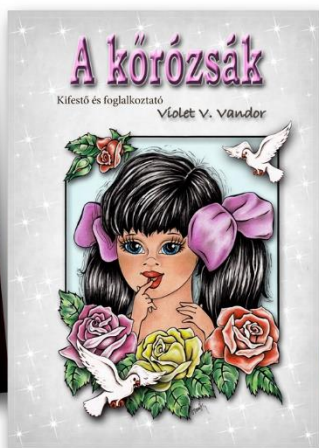
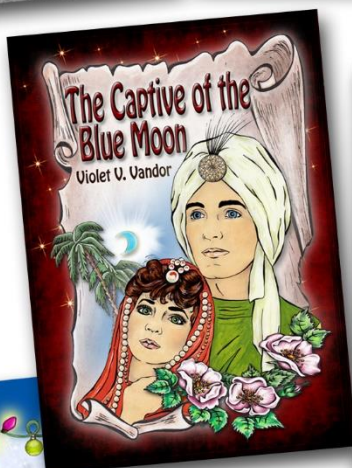
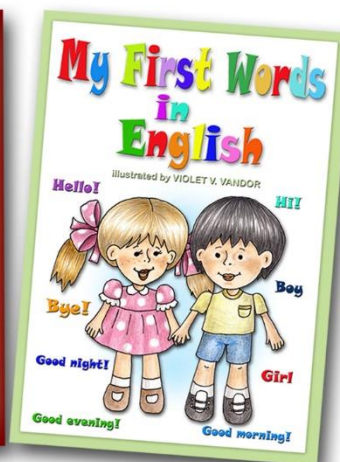
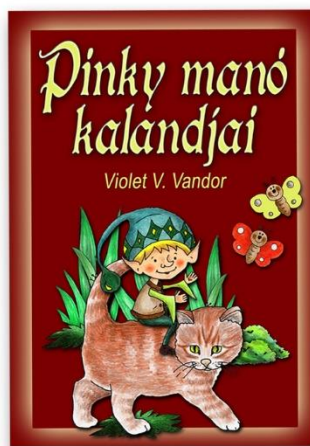
Romania

A **Pinky Manó Birodalmának** tartalmát csak személyes célra lehet felhasználni, valamint óvodákban, iskolákban. **Eladása tilos!** A folyóirat bármely részének más újságokban való közzététele, kiadása, nyomtatása, ill. elektronikus megjelentetése csak a főszerkesztő engedélyével lehetséges.

A közölt cikkek és illusztrációk szerzői jogvédelem alatt állnak! Kérlek, tartsátok tiszteletben a szerzők önzetlenül felajánlott munkáját!

A szerkesztőség a beküldött leveleket rövidítve, illetve szerkesztve közli. A meg nem jelent rajzokat, kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza. A szerkesztőség nem vállal felelősséget a beküldött kéziratok tartalmáért.

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vandor)

könyvei megvásárolhatók angol nyelven, az Amazon.com oldalán, valamint magyar nyelven, A három kőrözsa és a Pinky manó kalandjai című könyvei, e-book és hangoskönyv formában, az alábbi linkekről:

<https://helma.hu/konyvek/A-harom-korozsa>

<https://helma.hu/konyvek/Pinky-mano-kalandjai>

Honlapok: <https://fairytale5mp.eu>

<http://violetvvandor5mp.eu>

Amazon.com oldala: <https://www.amazon.com/Violet-Vandor/e/B00NDYBK1S>